

TYÖLÄISEN JA TALONPOJAN

AAPINEN

PUNAINEN RAATAJA

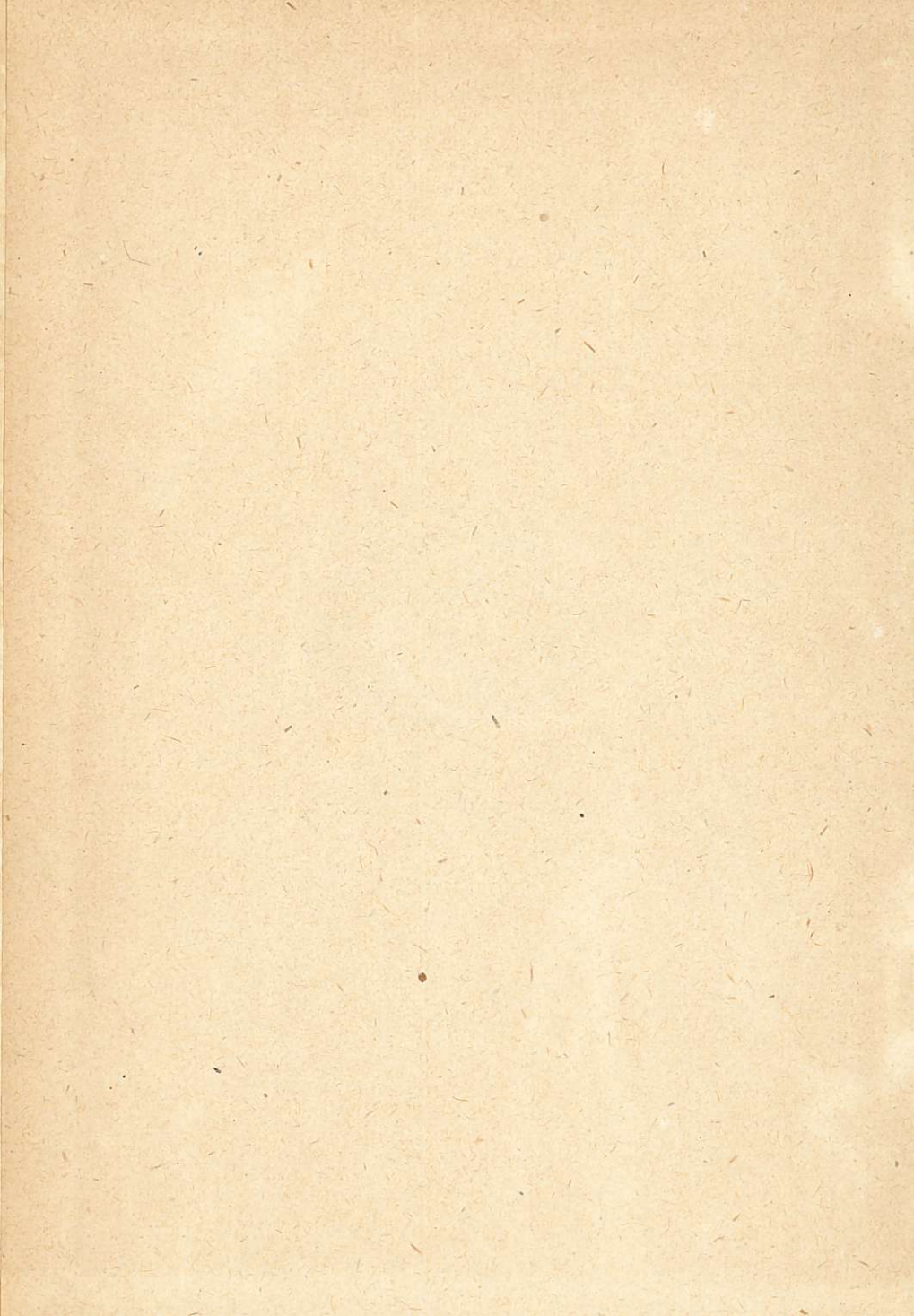


ES

KUSTANNUSOSUUSKUNTA KIRJA
LENINGRAD 1930 PETROSKOI







TYÖLÄISEN JA TALONPOJAN

AAPINEN

PUNAINEN RAATAJA

LAATINUT

EERO HAAPALAINEN

КРАСНЫЙ ТРУЖЕННИК

KUSTANNUSOSUUSKUNTA KIRJA

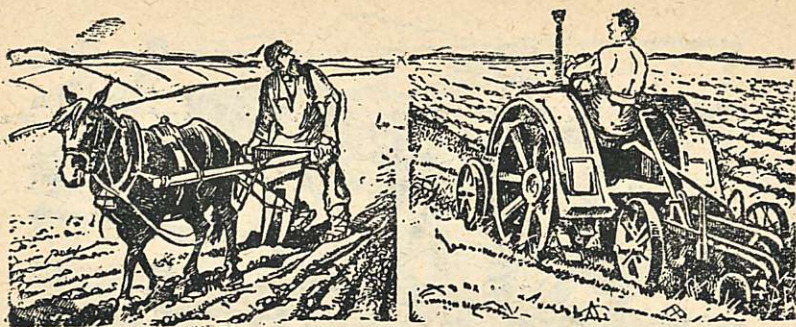
LENINGRAD

1930

PETROSKOI

Типография „Кирьялая“, Ленинград, Полтавская, 12

Ленинградский Обллит № 67680. Заказ 1644. Тир. 15000 экз.



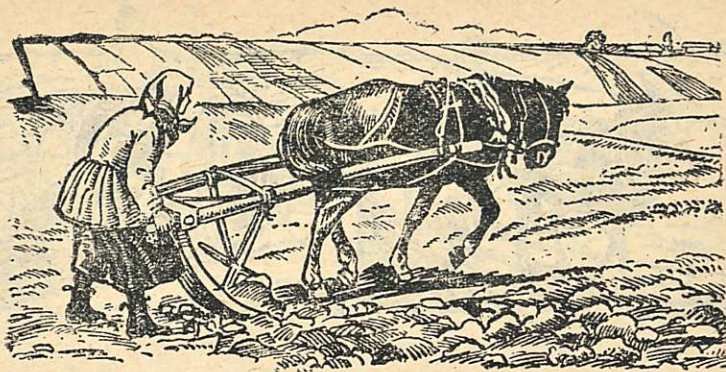
at r a k o n e

a t r a

a r t

a r t

a t r a



Anna raataa.

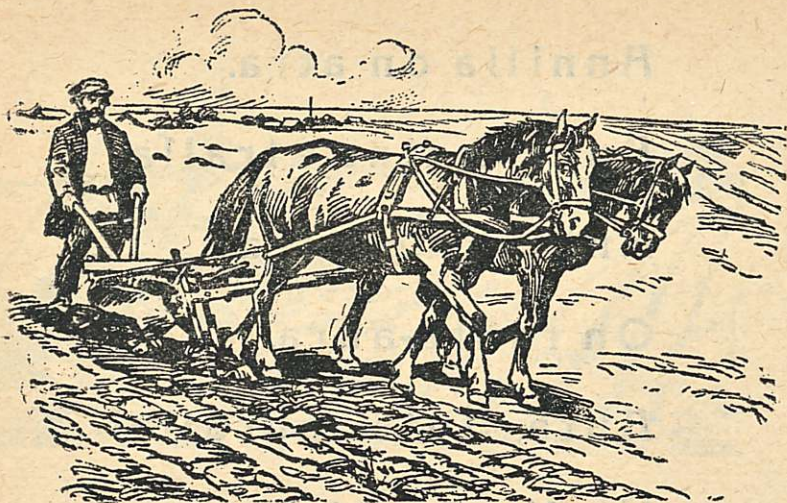
Annan atra.

a A n

a A n

Anna raataa.

Annan atra



Antin aura.

Antin rauta-aura.

Anni raataa.

Auta, Antti, Annia!

i u

i u

Antin aura.

Auta, Antti, Annia.

Annilla on atra.

Anni raataa atralla.

Antilla on aura.

On rauta-aura.

Auta, Antti, auralla!

Illalla Antti auttaa.

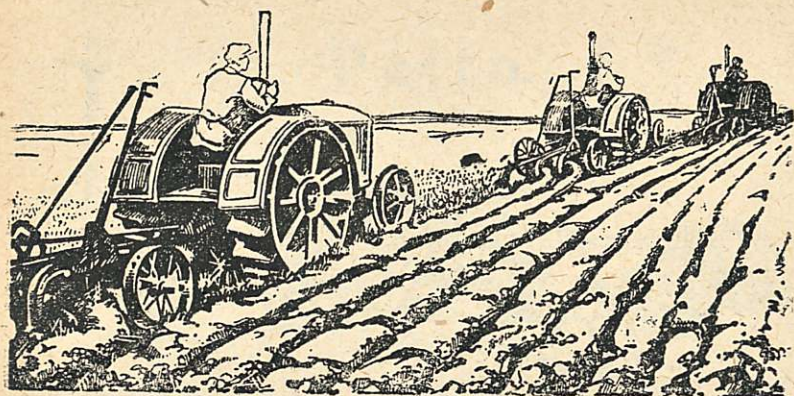
Antti raataa auralla.

o O i l l

o O i l l

On rauta-aura.

Illalla Antti auttaa.



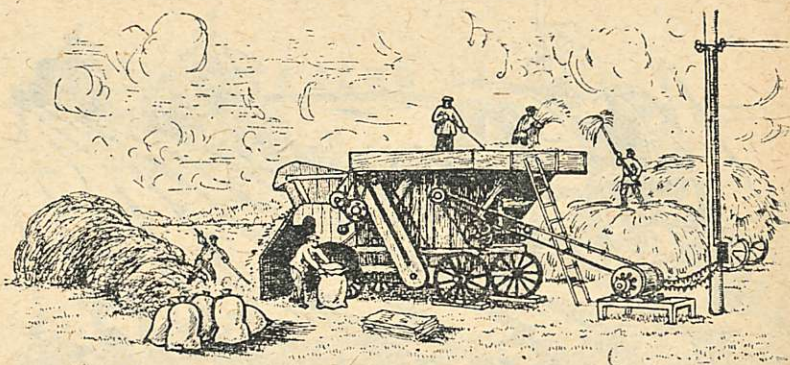
Kone.

Oli ennen atra. Toatto raat-
toi atralla. Tuŕi kone. Kone
auttaa Annia, Onnia, Anttia.
Ei auta kulakkia. Kone on art-
telin.

k K e E t T

k K e E t T

*Kone auttaa Onnia.
Ei auta kulakkia.*



Artteli.

Anni, Onni, Outi, Uoti,
Mauno, Tauno, Tuomo,
Timo, muomo, moni muu
niin ne meni artteliin.
Mene artteliin.
Artteli on oma.

u U m M

u U m M

Uoti meni artteliin
Mene artteliin.

Pelto.

Pelto on arttelin oma.
Kelpo maata kaikki.
Kiire on kaikkien.
Kone raataa pian.
Puimme rukiin, kauran.
Onpa kuin elomme uutta
uraa pian alkaa kulkea.
Niin, artteli on tie kommuuniin.

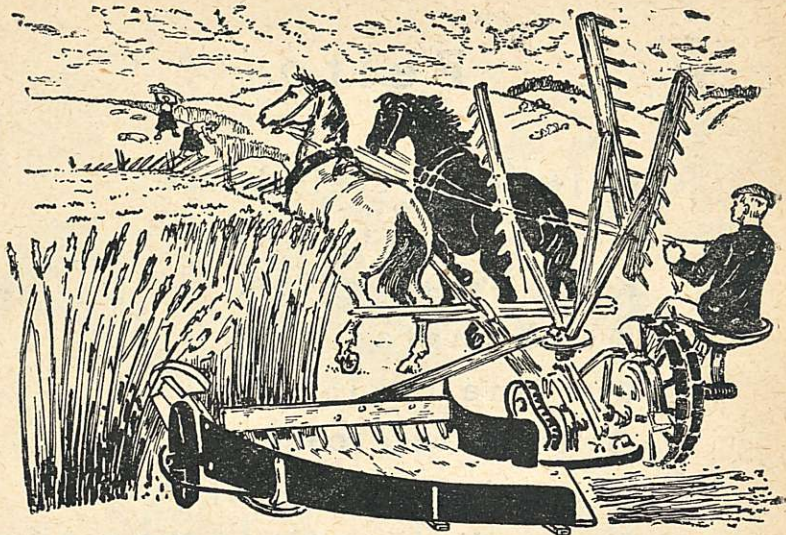
n N p P

n N p P

Pelto antaa.

Anna lantaa pellolle.

Muuten ei pelto anna.



Hepo.

Mikolla on 2 hepoa.

Enempi raataa kuin 15 miestä.

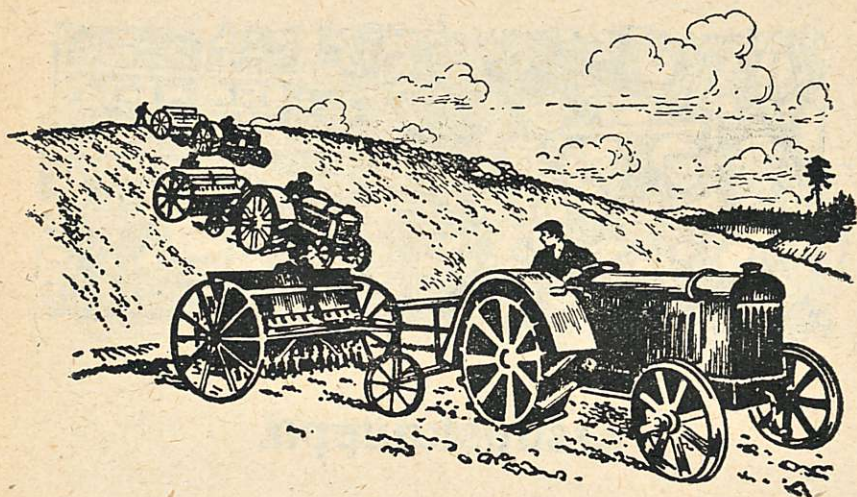
Niittokone on niille kepeä.

Toinen on nimeltä „Tiinu“.

Toinen on „Tuima“.

h H h H

Hepo hirmuu.



Traktori kylvää leveällä pellolla.

Äärettömän suurenaromaan hiljaisuutta on häiritty. Siellä teräshepo — traktori kääntää, äestää ja kylvää maan viljavaksi leipämereksi.

ä Ä ä Ä

Ääni on tuttu.



Osuuskauppa.

Meillä on oma iso kauppa.

Sen me itse perustimme.

Ennen piti ostaa kulakilta. Hän kiskoi suolasta 8 kopekkaa kilosta, rihma maksoi 25 kopekkaa rulla. Osuuskauppa hankkii meille kaikki, eikä kisko. Sieltä saamme ruokatarpeet, kankaat, kenkämme, siis kaiken sanalla sanoen.

s S s S

*Meillä on osuuskauppa.
Ilman sitä emme tule toimeen.
Siis sinäkin tule siihen*

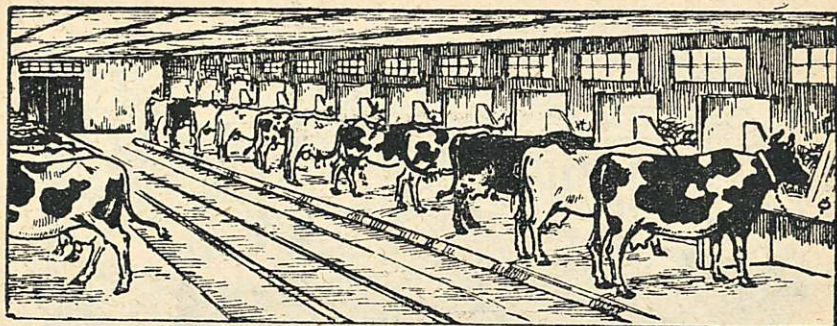


Lasten seimi.

Petri, Iro sekä Simo, samoin Santra, Mari sekä Risto niinkuin moni muukin pikku lapsi tuotti ennen emollensa suurta huolta. Kunne panet, kun menet kalaan tai heinään? Lapsi saapi olla pirtissä sillä aikaa omin nokin. Aina siinä oli hätä mielessä. Niin ei ole enää. Koululla on suvella lasten seimi. Sinne annat lapsen, siellä ruokitaan sekä pes-tään. Saat huoletta mennä raatamaan. Illalla sitten tuot lapsen kotiin iloisena sekä reippaana.

I L l L

Lapsi leikkii iloisena seimessä.



Lehmät.

Meillä lehmät lypsävät huonosti. Mutta kommuunin lehmät antavat 10—15 litraa maitoa päivässä. Niillä on lämmin läävä. Siinä on lattiakin. Akkunoista tulee valoa. Lehmät ovat puhtaat. Lattialla on olkia. Ruoka pannaan soimeen. Ne saavat väkirehua. Liisa hoitaa hyvin lehmiä. Kun akat tulevat lypsämään, niin hän huutaa:

— Peskää lehmäin nännit! Pyyhkikää kuivaksi!

y Y y Y v V v V

Kommuunin lehmät
lypsävät ylen hyvin.

Metsämme.

Kylämme on metsän keskellä. Metsä ruokkii, vaatettaa ja opettaa meitä. — Miten niin? — Me käymme työssä metsässä, saamme palkkaa, palkalla ostamme kaikkea. Metsän tuloilla rakennamme kouluja, kasvatamme opettajia ja teemme kirjoja.

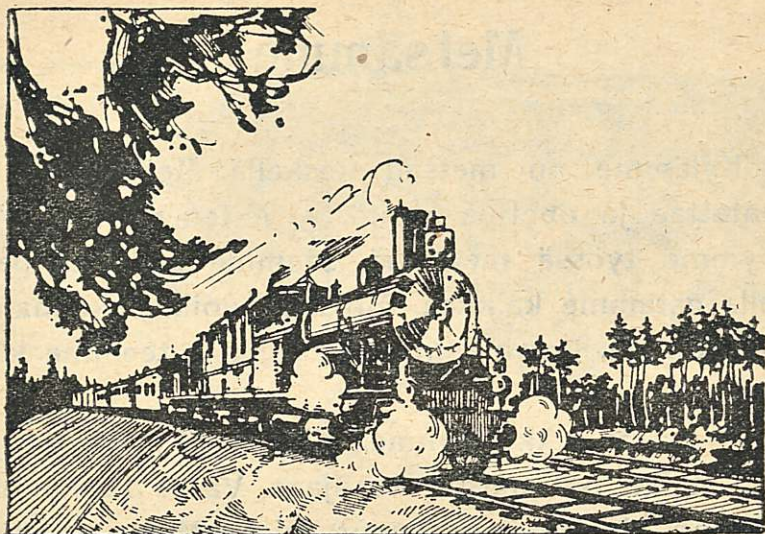
Metsä on rikkautemme. Sitä pitää suojella hyvin. Meillä on metsän vartijana Vasili Jormonen. Hän on ahkera ja kokenut mies. Mutta meidän kaikkien pitää auttaa häntä, ettemme päästä tulta irti metsässä emmekä suotta hakkaa metsää.

j] j j ö ☉ ö Ö

Ystäväämme metsää suojele!

Se on Karjalamme rikkaus.

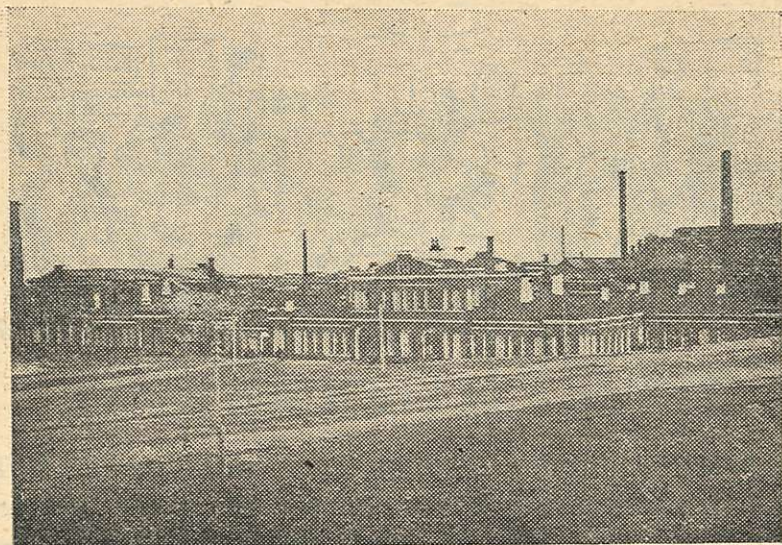
*Taistele sen vihollista tulta
vastaan!*



Juna.

Kuinka tulisimme toimeen ilman junia? Emme mitenkään? Sata vuotta sitten ei kukaan osannut uneksia junasta. Vasta vuonna 1831 Yrjö-niminen mies keksi höyryveturin. Hän oli proletaari. Hänen isänsä oli lämmittäjä kaivannossa. Yrjö sai elättää henkeään paimenena ja sekätyömiehenä. Vasta 20 vuotiaana oppi hän kirjoittamaan nimensä, joka nyt on kuulu (Yrjö Stephenson).

*Juna ja auto ovat
suuria keksintöjä.*



Tehdas.

Iida asui Petroskoissa. Siellä on iso tehdas.

Hän tahtoi tehdä työtä tehtaassa. Yhden vuoden raatoi siellä. Sitten Iida meni tehdaskouluun. Kahden vuoden päästä tuli pois. Tiedon ja taidon hän käyttää hyödyksi kaikille.

d D d D

Tahdon tehdä yhden
uuden ehdotuksen.



Delegaattien kokous.

Eilen pidimme delegaattien kokouksen. Sitä varten agiteerattiin hyvin. Naisia oli yli 30 hengen ja miehiä noin 12. Naisten organiseeraaja avasi kokouksen ja Olga Kangas alusti kysymyksen uusista elämän tavoista. Suunnittelimme yhteistä ruokalaa. Kaikki tunnustivat sen hyödyn. Päätöstä toteuttamaan asetettiin komitea.

g G ng g G ng

Langan pää. Minä kudon kangasta. Ongen siima. Aurinon nousu.

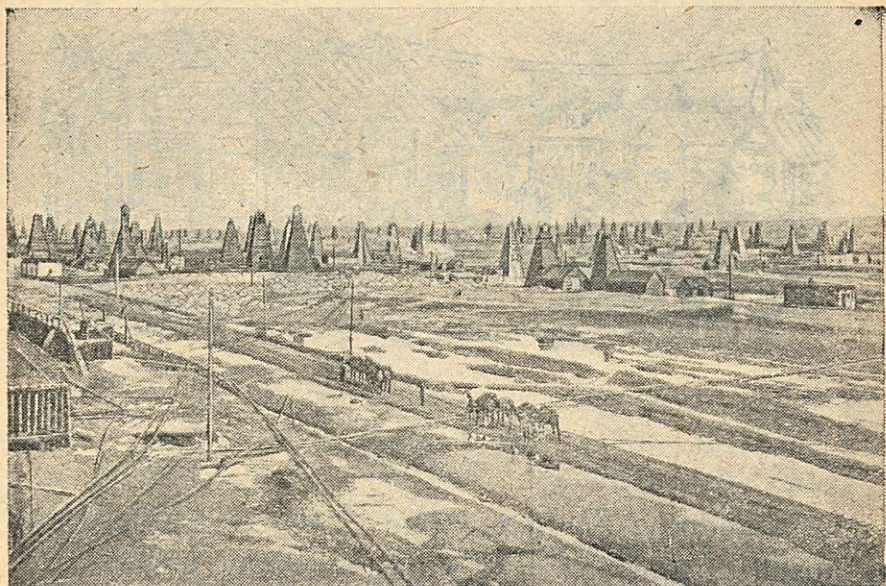


Klubi.

Klubimme on kaunis talo. Siellä on kirjasto, lukusali ja juhlasali sekä muita huoneita. Klubin hoitajana toimii Boris Bogdanov. Hän taisteli Lokakuun kumouksessa Leningradissa barrigaadeilla. Sitten oli hän ajamassa pois Karjalasta bandiitteja. Näistä asioista kertoo hän aina iltasin klubilla.

b B b B

Auto tarvitsee bentsiiniä. Autoa ajaa battrakki B. Babujev. Hän on jäsenenä budjetti-komiteassa



Balahanin naftalähteet Bakun luona.

Nafta on tärkeä polttoaine. Sitä me saamme maan sisästä Bakun luota. Naftaa käytämme tehtaissa ja viemme ulkomaille. Naftasta valmistetaan monia tärkeitä tuotteita, kuten bentsini, petroleumi, asfaltti, gasolini, piki j.n.e. sekä vielä monia hajuvesiä. Naftaa nousee maasta myöskin

Uralilla. Neuvosto-nafta on vaarallinen kilpailija maailman markkinoilla. Siksi porvari myös vihaa Neuvostovaltaa. Se tahtoo saada omakseen meidän naftamme.

f F f F

*Fofanov, Fomin, sarafaani,
Sofia, Marfa, fosfori.*

Numerot:

0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9.

Lukuja:

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14,
15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25,
26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36,
37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47,
48, 49, 50, 60, 70, 80, 90, 100.

Kaikkien maiden proletaarit, liittykää yhteen!



Karl Marx.



Friedrich Engels.

Karl Marx syntyi Saksassa vuonna 1818. Hän opiskeli Bonnin ja Berliinin yliopistoissa lakia, historiaa ja filosofiaa. Tuli sitten „Reinin Sanomain“ toimittajaksi. Lehti lakkautettiin jonkun ajan kuluttua. Marx läksi Pariisiin ja oli nyt selvä vallankumouksellinen. Siellä tutustui hän Friedrich Engelsiin, josta tuli Marxin toveri työssä. He laativat kommunismin teorian ja taistelukeinot.

Saksan hallituksen vaatimuksesta karkoitettiin Marx Pariisista. Hän siirtyi nyt Belgiaan ja yhtyi siellä salaiseen „Kommunistiliittoon“. Sen toimesta hän Engelsin kanssa kirjoitti „Kommunistisen Manifestin“.

Tässä kirjassa ensi kerran esitetään selvästi teoria luokkataistelun oppi ja proletariaatin tehtävä.

Belgiasta Marx karkoitetiin. Hän matkusti Pariisiin. Saksassa tapahtui vuonna 1848 vallankumous ja Marx pääsi takaisin Saksaan. Hän asui Kölnissä ja julkaisi lehteä „Uusi Reinin Lehti“. Mutta heti hänet taas karkoitetiin ja hän pakeni Lontooseen, jossa oli elämänsä loppuun saakka. Hän kuoli 14 päivänä maaliskuuta 1883.

Pakolaisen elämä oli raskas. Marx ja hänen perheensä kärsivät kovaa puutetta. Siitä huolimatta hän tutki ahkerasti taloustiedettä. Sen tuloksena oli kirja „Taloustieteen arvostelu“ ja kuuluisa „Pääoma“, joka on kommunismin peruskirja.

Lontoossa Marx joutui myös työväenliikkeeseen. Hän oli mukana perustamassa „Kansainvälistä Työväen Yhdistystä“. Me tunnemme sen I:n Internatsionaalin nimellä. Marx oli sen johtaja ja hän myös osoitti oikean tien työväen voittoon.

Marxin ja hänen toverinsa Engelsin paras oppilas ja työn jatkaja oli Lenin. Neuvostovalta toteuttaa Marxin ja Engelsin oppia Leninin ohjeiden mukaan ja rakentaa uutta, kommunistista yhteiskuntaa.

c C x X z Z c C x X z Z

Rosa Luxemburg oli suuri vallankumoustaistelija. Hänen ystävänsä oli Klara Zetkin.

Aakkosjärjestys.

A a B b C c D d E e F f G g H h I i
J j K k L l M m N n O o P p R r S s
T t U u V v (W w) X x Y y Z z Ä ä Ö ö

Kirjoituskirjaimet:

A a B b C c D d E e F f G g
H h I i J j K k L l M m N n
O o P p R r S s T t U u V v
W w X x Y y Z z Ä ä Ö ö

Latinalaiset numerot:

I II III IV V VI VII VIII IX X XI XII
XIII XIV XV XVI XVII XVIII XIX XX XXI XXII XXIII
XXIV XXV XXVI XXVII XXVIII XXIX XXX

Havainnot kielestä.

Kaikki nimet, sekä suku- että etunimet kirjoitetaan isolla kirjaimella.

Esimerkiksi: Mikael Ivanovits Kalinin, Nadeshda Konstantinovna Krupskaja, Josef Stalin, Aleksei Ryikov, Santeri Nuorteva, Edvard Gylling.

Kaupunkien ja kylien nimitykset kirjoitetaan isolla kirjaimella. Kirjoittakaa niiden kaupunkien ja kylien joita tiedätte.

*Moskova, Leningrad, Petroskoi, Harkov,
Kijev, Irkutsk, Vladivostok, Ufa, Tiflis,
Samara, Warsova, Lontoo, Berlin, Pa-
riisi, New York, Helsinki Riiga, Tal-
linna.*

Jokien, järvien ja vuorten nimet kirjoitetaan myös isolla kirjaimella. — Kirjoittakaa mitkä näistä nimistä tiedätte.

Neva, Volga, Doni, Lena, Syväri, Uhutjoki, Ääni-
nen, Laatokka, Pääjärvi, Elbrus, Ural-vuoret.

Postiosoite kaupunkiin:

Petroskoi

POSTI
MERKKI

Karl Marxin katu
talo 18, asunto 4.

Maria Karjalainen

Postiosoite kylään:

Uhtuan

postikonttori

POSTI
MERKKI

Uhtuan piirin
Vuokkiniemen kylä

Tollojoki

Petri Rempsujev

Lauseen perään pannaan piste.

Pisteen jälkeen kirjoitetaan isolla kirjaimella.

Neuvoston kokous on tänä päivänä. Minä olen neuvoston jäsen. Kokouksessa päätetään Jyväskylän koulun uuden talon rakentamisesta ja kuullaan arttelin toiminnasta selostus. Tule sinäkin kokoukseen!

Kysymyslauseen perään pannaan kysymysmerkki.

Tuletko meille? Oletko valmis? Onko sinulla vilu?

Kirjoita paperille kuukausien ja päivien nimet. Kirjoita ensin ne kuukaudet, joissa on 30 päivää ja sitten ne, joissa on 31 päivää.

Missä kuussa ja milloin on 28 päivää ja 29 päivää?

Monessako kuussa on päiviä 30 ja monessako 31?

Laske kalenterista, montako viikkoa ja montako päivää on vuodessa.

Kirjoita, missä kuussa teillä on kevät, kesä, syksy ja talvi.

Tarkasta, minkä kuukauden ja päivän nimessä löytyy rinnan kirjoitettuna; aa, ee, ii, oo, uu, yy, ää, öö.

Näitä sanotaan pitkiksi ääntiöiksi. Lausutaan siis pitkään. Kun ääntiö on yksin, lausutaan se lyhyeen ja kirjoitetaan yhdellä kirjaimella.

Kaikki muut kirjaimet aapisessa ovat kerakkeita.

Merkitse, mitkä kirjaimet tässä lauseessa ovat kerakkeiden merkkejä.

Merkitse, missä sanoissa tässä lauseessa on kaksi keraketta rinnakkain.

Sana jakaantuu tavuihin. Yhteen ja samaan tavuun kuuluvat vain ne kirjaimet, mitkä voimme lausua yhdellä henkäsyllä, vetäen ilmaa keuhkoihin tai puhaltaen sen sieltä pois.

Esimerkiksi: Kolk-ko, aa-mu, voi, tu-le, o-le, em-me, suu, kurk-ku, au-rin-ko, o-suus-kaup-pa.

Sanassa voi olla yksi tai useampia tavuja.

Kirjoita paperille seuraavat sanat ja pane kunkin tavun väliin lyhyt viiva: Kylä, kala, talo, aika, iso, suola, honka, lanka, kirves, korsi, kaikki, Anna, itku, neuvosto, artteli, kommuuni, rautatie, suuttuen, huutaen, merkki, kelkka, pirtti, silkki, sorkka.

Sana pitää kirjoittaa toiselle riville joko kokonaisuena taikka jakamalla niin, että tavu kokonaisuena siirtyy toiselle riville.

Työläinen ja talonpoika lujaan liittoon!

Työn laulu.

Työn urhot, ylös nouskaa!
Taistohon kutsua kuulkaa.

Me teemme työtä työläismaan
Metsissä, soilla, kaikkialla.
Me käymme taistoon vasaralla
Ja sirpein, kuokin voittamalla
Pois puutteen aivan kokonaan.

Kaivamme kullat, kalleudet.
Kynnämme kaikki lakeudet.
Panemme koneet toimimaan.
Liitymme lujaan rintamaan.

Saha soipi. Kirves lyö.
Kilpaa käy nyt luomistyö.
Orjuus, kurjuus väistyy pois.
Enkö sitten laulaa vois.

Eero H.

Leninin neuvo.



Lenin sanoi meille:
Ennen kaikkea on meidän asetettava itsellemme
kolme tehtävää:

Ensiksi—oppia
Toiseksi—oppia
Kolmanneksi—oppia

„Edessänne on rakennustyön tehtävä. Te voitte
sen täyttää vasta hankittuanne koko nykyaikaisen
tiedon“.

Lenin.

Petri lomalla.

Petri, sieltä Vuonnisen perältä, se Nikolai Lesosen poika palveli Puna-armeijassa, siellä hän oppi lukemaan ja opiskeli sitten maatalous-piirissä.

Nyt hän oli lomalla kotikylässä. Tietenkin tulivat naapurit tervehtimään. Utelivat oloista ja elämästä siellä Puna-Armeijassa. Kuulosti, että aivan on toista palvelus kuin ennen armeijassa. Niin on ajat muuttuneet. Nyt opastetaan siellä oikein uusia elämän tapoja.

— Niin, sanoi Petri, se on hyvä koulu. Kokonaan toisin kuin nyt on olot ja työ järjestettävä. Muuten ei päästä puutteesta.

— Meidän pitää, jatkoi hän, uudella tavalla maata viljellä. Pois pellolta ja niityltä raja-aidat. Yhteen ne on pantava ja yhdessä työ tehtävä. Nyt kukin vaivasta peltotilkkuaan tonkii. Rikka-ruohoa se kasvaa ja niitty kuivaa kortta. Kolmas osa pellostoista on aina jouten. Monien virstojen päästä soilta ja rannoilta kukin viikkokaupalla rehua keräämme. Osuuskunnat ja arttelit eivät niin tee. Ne kuivaavat kylänsä laidassa suon, joka sitten työntää rehukauraa, juurikasveja ja hyvää heinää. Karja lypsää, ja voita ja maitoa ympäri vuoden riittää. Pelto on vuoroviljelyksessä, jolloin kestanto on vähän. Pelto lannoitetaan ja sato paranee. Hallastakaan ei enää ole niin suurta pelkoa.

Tätä kaikkea naapuri-ukot kuuntelevat ja jo sanovat:

— Ei asiat parane, ellemme mekin ala uudella tavalla. Pian sinä Petri pääset armeijasta ja sitten me panemme tuumamme yhteen. Laitamme niinkuin sulle siellä on opastettu.

„Kylväjän“ kokemus.

Kommuuni „Kylväjässä“ näytettiin Ivanalle taulukkoa, jossa esitettiin tulos, mikä saatiin eri siemenillä, kylvöstä. Suuri siemen antoi 1600 kiloa hehtaarilta, keskinkertainen 1300 ja pieni taas 800 kiloa.

Siellä ei rikkaruohoa ollut pellossa. Siemen oli lajiteltu ja puhdistettu. Agronomi vielä neuvoi lannoituksen.

**Pane peltoon puhdas siemen — ruplia ja vaivaa säästät.
Roskaa kun kylvät — roskaa korjaat.
Puhtaalla kylvät — viljaa korjaat.**

Kevätkylvöt.

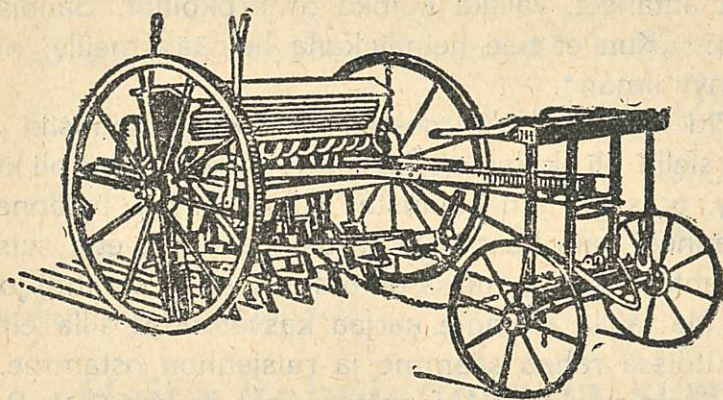
Hyvissä ajoin valmistautui kylvöön Vuonnisen väki, joka koko kylänä oli kevättalvella arttelin perustanut. Saivat rahaa luottokassasta ja sillä Karjaliiton paikallisosastosta hyvän auran, lautas-äkeen ja muuta kalua ostivat. Petri puuhasi vielä apulannat ja hyvää, puhdasta siementä.

Lumi sulii. Jäät lähtivät. Maa lämpeni.

Suo-osuuskunnan maille mentiin joukolla. Ja jälkeä siinä tuli. Mies- ja hevosvoimasta ei nyt ollut puutetta.

Talvella sinne vedetty lanta oli pian levitetty. Apulanta ja tuhka kylvetty. Maa oli muohkeaa ja mustaa.

— Ei kylvetä käsin, vaan koneella, sanoi Petri. Minä haen kylvökoneen kommuunista lainaksi. Näette sitten miten käy.



Kylvökone.

Niin tehtiin. Koneella kylvettiin siemen suoriin riveihin. Joka jyvä joutui yhtä syväälle maahan.

Mikä ihme! Nyt ei tarvittukaan kuin 130 kiloa hehtaarille. Ennen oli mennyt 170 kiloa ja tuskin riittikään. Entäs sitten vielä. Ennen sait kävellä sitä kylväessä kaksi päivää, nyt sen teki päivässä.

Kyllä siitä juttua riitti. Niin säästi aikaa ja jyviä. Oras nousi niin kauniisti yhtä tasaisena, eikä ollut läjäpäissä kuten ennen, toisten paikkain jäädessä paljaaksi.

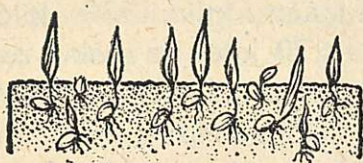
Vuonnisen arttelin asioista puhuttiin pian toisissakin kylissä. Aina Pistojärvelle levisi maine.

Täällä elivät talonpojat vielä vanhaan tapaan. Kukin raatoi vain omalla kivikkoisella pellollaan pirttinsä vierellä. Ruistakin pantiin maahan, vaikka hyvin epävarmaa oli, saiko siitä edes mitään satoa. Eikä siementä köyhemmillä riittänyt. Pitkän rospuu-

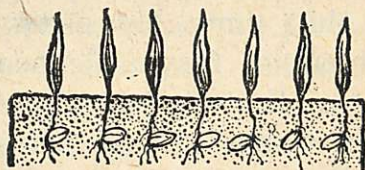
ton aikana oli siitä osa pitänyt syödä. Rikkaat taas eivät antaneet, vaikka kuinka olisi rukoillut. Sanoivat vaan: „Kun et tule heinäaikana heinään meille, niin ole nyt ilman“.

Piti oikein lähteä „gostiin“ Pistosta Vuonnisiin. Ja niin siellä oli, kuten oli kerrottu: Kaikki maat oli kylvetty, oras oli niin kaunista. Rukiin olivat hylänneet ja panneet vain kauraa ja ohraa. Sanoivat, että ruista on pantava siellä, missä on pitkä kesä ja se ehtii joutua. Me täällä alamme karjaa kasvattaa ja sillä elää. Tukkitöissä rahaa saamme ja ruisjauhon ostamme.

Oikein pakisivat Vuonnisen ukot ja kehuivat Petriä, joka heille uutta opetti. Tästä pistolaisetkin innostuivat ja pian sielläkin köyhät ja keskivarakkaat löivät tuumansa tukkoon; artteliin menivät. Uudella tavalla alkoivat raataa.



Käsikylvön oras



Konekylvön oras

Kysymyksiä: Onko kylässäne lajittelija? Kylvättekö lajitellulla siemenellä?

Tehtävä: Koneella kylvettäessä säästää 50—60 kiloa hehtaaria kohti. Puidessa saadaan toista sataa kiloa enemmän hehtaarilta. Käsin kylvään kylvää vaan 2 hehtaaria päivässä. Kylvökoneella kahdella hevosella kylvää 5 hehtaaria.

Laske, paljonko etua antaa kylvökone siemenissä ja ajassa.

*Käännä maa heti, kun maa on sula ja samalla karhitse. Pane ojat kuntoon et-
tä maa kuivaa. Laita salaajat. Kysy
agronoomilta, paljonko maa tarvitsee
joko hiekkaa, tuhkaa tai kalkkia se-
kä apulantoja.*

Heitä kolmivuoro ja siirry monivuoroviljelykseen.

Vuonnisen artteli jakoi kaikki maansa viiteen osaan. Niin oli agronomi Nikitin neuvonut.

— Käskee paloittelemaan pellon, kuten akat leik-
kelevät paitakankaan, juttelivat toiset miehet hänen
lähdettyään. Mutta artteli teki kumminkin työtä käs-
kettä.

Osa pellostä pantiin kauralle, toiseen osaan kylve-
tään ohran siemen, kolmanteen tuli apilasta ja neljän-
teen juurikasveja, perunaa ja muutakin. Kesannoksi
jäi vain pieni osa pellostä. Kaikkiaan oli peltoa 12
hehtaaria.

Syksyllä sitten laskettiin tulokset.

Kauraa korjasi artteli 20 sentneriä, ohraa 19 sent-
neriä, apilasta 10 tonnia, juurikasveja ja perunoita
parikymmentä tonnia.

Eipä tämän jälkeen ollut enää uuden viljelystavan
vastustajia. Kaikki olivat hyvillään ja päätettiin lisätä

arttelin karjaa, ostamalla lisää lehmii ja hankkimalla jo 4 sikaakin.

Kolmivuoro - viljelyksestä koituu seuraavat suuret haitat :

1) Kolmas osa pellosta joutuu aina lepäämään jouten. Kesantona se ei lepää, vaan pilaantuu, kun niittyjen puutteessa sitä aina karja sotkee ja polkee.

2) Aina joudutaan kylvämään samoille saroille samaa siementä. Tämä sama siemen imee maasta samaa ravintoa, joten maa köyhtyy.

3) Kolmivuoro ei anna tilaisuutta heinän viljelykselle, joka on monivuotista.

Kolmivuoro vie talouden nurin. Ken kylvää vuosi vuodelta yhtä ja samaa samaan maahan, hän on huono isäntä.

Esimerkki tarttuu.

Vuonnisen artteli työskenteli pari vuotta, kun jo ympäri piirin siitä puhuttiin.

— On se kumma, sanottiin, eihän ne vuonnislaiset ennen olleet meitä kummempia. Petäjäiseen piti hallan käytyä turvaantua ja lehmille jäkälää syöttää. Sittenkin oli heidän vaikea kesään päästä ja saada elukat hengissä pysymään. Mutta nyt on toista.

Niin siitä puhuttiin ja pääteltiin, että kyllä se selvästi kaikki on sen arttelin ansiota.

Niin kuin olikin.

Esimerkki tarttuu, sanotaan. Niinpä tässäkin. Jo pänivät vuokkiniemeläiset, pistolaiset ja jyvälaitelaiset arttelin kyliinsä toimimaan. Piirin agronomi heidän kanssaan kävi tekemässä viljelyssuunnitelmat ja työ alkoi.

Nyt ollaan jo niin pitkällä, että Vuokkiniemellä on sähkötehdas. Se käyttää myös myllyä ja puimakonetta. Toisissa artoleissa on puimakoneessa hevoskierto. Peltokalusto on täydellinen. Heinä tehdään koneella ja korjataan koneella. Parhaillaan puuhataan Vuokkiniemeen ja Vuonnisiin traktoreita.

Kysymyksiä: Mitä sinä kylvät peltoosi? Onko teillä traktoreja? Onko teillä kylvökoneetta ja puimakonetta?

Tehtäviä: 1. Käsin kylvää 2 hehtaaria päivässä. Koneella 5 hehtaaria. Montako päivää menee aikaa teidän pellollanne?

2. Koneella kylväen tarvitaan siementä 130—150 kiloa, käsin kylväessä 170—200 kiloa. Paljonko säästäisitte koneella kylvämällä?

3. Koneella kylvettyä viljaa puitaessa saadaan hehtaaria kohti noin 150—200 kiloa enemmän. Paljonko te saisitte lisä satoa pelloltanne?

Koneita pitää hoitaa.

Neuvoja arttelien ja yhteisviljelyksen jäsenille.

Suojele koneita. Älä jätä niitä pihamaalle. Säilytä niitä huoneessa sekä kesällä että talvella. Huoneen pitää olla kuiva. Kosteassa koneen puiset osat alkavat mädätä ja rautaiset osat ruostua,—siitä kone menee pilalle. Syksyllä on kone perin pohjin puhdistettava liasta ja metalliosat huolellisesti voideltava.

— Kone, jolla on huono hoito, tekee työtä huonosti.

Talous vaatii tilinpitoa.

Jotta talous menisi oikein, jotta ei tarvitsisi tehdä turhaa työtä ja jotta voisi tehdä suunnitelman vastaisen varalle, pitää panna kirjaan tarkoin tulot ja menot. Silloin me selvästi aina näemme, mikä meille on taloudellista ja edullista, mistä taas on suoranaista tappiota.

*Onnen kauppaan älä luota
Rahan on tilit, viljan mitat.*

Sadon päivä.

„Sadon päivä“ on talonpojan suuri juhlapäivä. Silloin kunkin talonpojan on tehtävä tili itselleen, mitä hän kuluneena vuonna on saanut uutta aikaan, mitä parannuksia toimeenpani ja mitä tuloksia niistä oli.

Sinä päivänä on tehtävä suunnitelmat seuraavalle vuodelle ja päätettävä, mitä parannuksia on tehtävä seuraavana vuonna.

Kirje.

Toveri livo Härkönen.

Viime kirjeessäsi kysyit minulta, miten olen saanut niin hyvän sadon turnipsista?

Niin, minä kokeilin keväällä panemalla taimien päälle lantavettä. Kyllä ne siitä pitivät. Koetapa ensi

keväänä sinäkin. Maathan meillä ovat aivan samantyyppiset.

Tässä vielä kerron sinulle lisää. Meillä kylässä keväällä kävi agronomi ja hänellä oli kaksi nuorisoliittolaista apunaan. He tulivat kyntämään kokeiluja varten eritettua maapalaa.

Agronomi jakoi sen maan pieniin osiin ja kunkin niistä lannoitti eri tavalla: toisiin pani tavallista lantaa, toisiin erilaisia suoloja. Jokaiselle palalle pantiin keppi, johon oli kirjoitettu, mitä lannoitusainetta oli käytetty. Koko kylän väki oli seuraamassa hänen puuhiaan. Hän selosti meille kaikki.

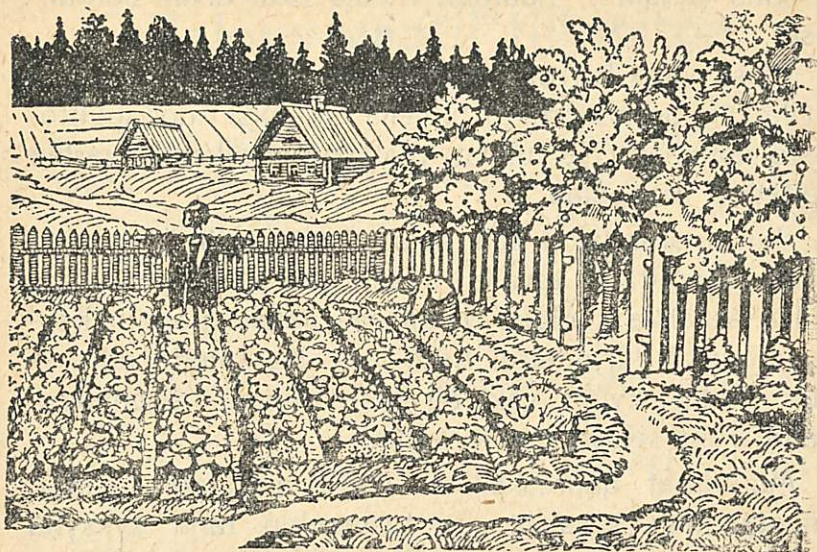
Muutamit naureskelivat. Mutta agronomi sanoi: katsotaanhan syksyllä. Ja tosiaankin tänä syksynä näimme ihmeitä. Toiset palstat olivat kasvaneet niin, että tähkät ulottuivat leukaan, toisilla palstoilla vyötäisille ja toisilla vaan polveen saakka. Tähkät näillä olivat myös erilaiset. Missä oli varsi pitempää, siellä tähkäkin oli suurempaa ja täyteläisempää. Agronomi meni huonoimmalle palstalle ja sanoi meille:

—Kas tässä on kylvetty teidän tavallanne.

Totta se olikin. Nyt me myös käsitimme, mistä oli kysymys. Miten maan muokkaat, miten sen lannoitat ja miten kylvät, sen mukaan se myös sadon antaa.

Agronomi avasi silmämme ja nyt me ensikeväänä teemme, kuten hän neuvoi.

Mitrei Kusmin.



Kasvitarha.

Kasvitarha on joka taloudessa suurena apuna. Ja kun sitä kunnolla hoitaa, antaa se tulojakin. Mutta hoidotta se ei tule toimeen.

Kasvitarhassa samoin kuin pellollakin pitää noudattaa kasvien vuorottelua. Jos aina samoihin penkkeihin panet joka vuosi samoja kasveja kasvamaan, niin ne antavat huonon sadon. Ensi vuonna vasta lannoitettuun maahan on istutettava kaalia, kurkkua ja salaattia. Toisena vuonna samaan paikkaan taas punajuurta, porkkanaa, sipulia ja naurista. Kolmantena vuonna sitten hernettä, papua, turkinpapua.

Korkoinensa takaisin, maksaa maa sun vaivasi.

Kysymys: Millä sinä lannoitat peltosi ja kasvimaasi? Oletko neuvotellut agronoomin kanssa siitä, mitä aineita maasi tarvitsee hyvin kasvaakseen?

*Joka ei työtä tee, sen ei syömänkään
pidä.*

„Muurikki“ ja „Kyllikki“.

Tuli lopultakin kevät. Vaikka vielä metsässä ei ollutkaan mitään ruokaa saatavana, ajettiin sinne molemmat Mauran lehmät, sillä Mauralla ei ollut enää oljenkorttakaan niille antaa, saatikka heinää.

— Ei se Maura ymmärrä meidän, eikä omaa parastaan, ynisi Muurikki Kyllikille koettaen hapuilla mättäistä syksyisiä kuivuneita heiniä ja puun oksia.

— Ei ymmärrä, vastasi Kyllikki. Kun ei saanut edes niin paljon toimeksi, että lävämmme olisi ollut talvella lämmin. Aina paleli niin, että veri suonissa oli jäätyä.

— Kylmänä kun toi juomavedenkin,—muisteli menynyttä talvea Muurikki.—Eikä mitään valoa. Parahiksi näin sinut päiväsydännä siinä ahtaassa pilttuussa seistessäni. Tätä menoa jos jatkuu vielä ensi talvenakin, niin ei maitoa paljonkaan heru.

Tämän lehmäin hoidon myönsi Maurakin oikeaksi keskustellessaan Tatjanan kanssa. Tatjana joka oli ollut karjakkokursseilla, neuvoi, miten lehmää on hoidettava. Ei se sarvistaan lypsä. Sille on annettava pai-

nonsa mukaan normia, pidettävä läävä lämpöisenä ja valoisana. Lehmä on myös joka päivä puhdistettava.

Maura, köyhä leski, voihti: miten minä vaimo-parka tuohon pystyn. En saa parempaa läävää, ei riitä rehu kunnolla.

Mutta Tatjanalla oli neuvo: yhdy artteliin.

Maura lopulta teki niin, ja nyt „Kyllikillä“ ja „Muurikilla“ on hyvä navetta ja väkirehu edessä.

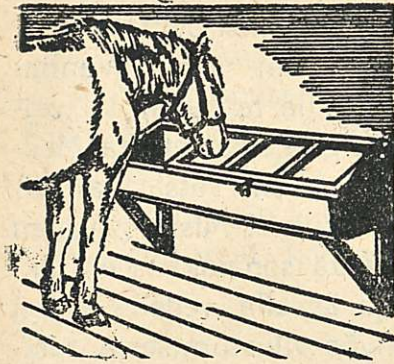
Soimi.

Arttelin hoitaja Petri Lesonen kävi kerran katso-massa setäänsä Kontokin kylässä. Tietysti katseltiin sedän läävä ja talli.

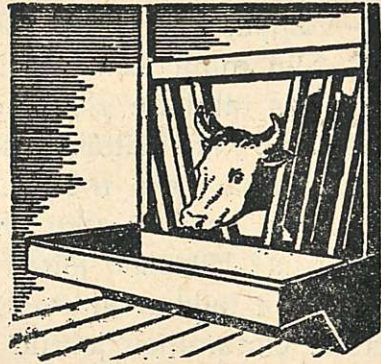
— Voi, setä, kuinka paljon teiltä menee rehua hukkaan! Katsokaa kuinka lehmä heittelee paljon heinää lattialle ja sotkee alleen. Sinä annat sille 10 kiloa ja se syö vain 8, loppu menee lattiaan sellaise-naan. Laskepa, paljonko siitä tulee tappiota talven mittaan!

— Mitä sinä, mistä minä niille lautaset otan?

— Mitä varten lautasia? Karjalla täytyy olla omat lautasensa — soimet, ruokalaatikot. Se on karjalle edullisempi. Eikä siinä paljoa taitoa tarvita soimen teossa. Lehmää pitää ruokkia kolme kertaa vuoro-kaudessa, ja laskelmain mukaan. Sille on annettava jokaista oman painon 48 kiloa kohti yksi rehu-yksikkö hengissä pysymistä varten. Ja sitten aina joka maitokiloa kohti yksi rehuyksikkö. Sitten vasikan kasvua varten on lisättävä yksi rehu-yksikkö.



Hevosen soimi



Lehmän soimi

Tehtäviä: 1. Laske, paljonko talven kuluessa heinää menee hukkaan, jos lehmä niitä sotkee 1 kilon päivässä.

2. Kirjoittakaa muistiin, paljonko teidän lehmänne antavat maitoa päivässä, voidaksenne laskea lypsy määrän vuodessa.

3. Laske, paljonko ja mitä rehua sille pitää antaa.

Hyvä hevostmies.

Kaikki sen yhdestä suusta tunnustivat, että Vanha-Matti on oikea hevostmies. Aamulla hän jo on aikaiseen tallissa hevostensa luona. Ne ovat niin puhtaat, että karva kiiltää. Eikä se Matti mistään niin mielellään puhukaan kuin hevosesta.

Kerran kaupungista kotiin tullessaan piti Vanhan-Matin ajaa kovaa, kun oli kiire. Yöpaikkaan tullessa oli tamma märkänä hiestä. Hän otti olkia ja pyyhki tamma kuivaksi ja harjasi hyvästi, sitten peitti loimella.

Toiset miehet siinä irvistelivät Matille ja sanoivat:

— Kappas vaan, sinä aivan herroiksi peittelet sitä.

— Niin minä teen ja tehkää tekin, sanoi Vanha-Matti. Jos tahdotte pitää hevosenne terveenä ja voimakkaana, niin peittäkää se ja suojelkaa vilulta. Meillä Karjalassa hyvin moni hevonen on vatsastaan kipeä taikka on sillä yskä tai se ontuu. Mistä hevonen yskän saa? Hikisenä jättää isäntä sen pakkaseen tukkimetsässä taikka rahtitiellä ja jäisellä vedellä sitten juottaa. Ontuminen johtuu myös vilustumisesta taikka sepistä. Vatsakivun saa se mädänneistä heinistä ja siitäkin, että sille annetaan viljaa ennen työtä eikä anneta levähtää. Ja suolaa se tarvitsee, samoin kuin ihminenkin.

Näin Vanha-Matti jutteli. Nämä asiat olivat jokaiselle niin selviä, että kukaan ei enää Matille nauranut. Heitä alkoi hävettää ja yksi toisensa perään painui hiljalleen ulos hevostaan hoitamaan.

— Ja sen minä vielä sanon, että hevosella ei saa ajaa kuorman kanssa askeltakaan juosten tukkimetsässä eikä rahtitiellä, neuvoi Matti miehiä vielä, kun nämä tulivat pirttiin.

Peltomiehen kymmenen käskyä.

1. Elonnesteet säilytä maassa, aikaiseen peltosi kynnä.
2. Muista kylvää viljan perään aina heinän siemen.
3. Suuri siemen pane peltoon, pieni myllyyn työnnä.
4. Heitä pois jo kolmivuoro, pane monivuoroon.
5. Silloin ammuu rotukarja myöskin sekakuoroon.

6. Apilas ja timotei on paras karjan rehu.
7. Lanta kun on katos-alla, silloin säilyy mehu.
8. Yksin nousemaan et pääse, olet liian heikko, mutt' kun yhdyt artteliin, sua tukee joka veikko.
9. Arttelissa kun teet parhaas, pian vaurastut, sillä silloin toisten kanssa yhtä rinnan astut.
10. Siinä opit, kommuunaan jo olet valmistunut.

„Vanhassa yhteiskunnassa tehtiin työtä eri perheinä, eikä sitä yhdistänyt kukaan muu kuin kartanonherra ja kapitalisti, jotka sortivat kansanjoukkoja. Meidän on kaikenlainen työ, olipa se kuinka liikaista ja vaikeaa tahansa, järjestettävä niin, että jokainen työläinen ja talonpoika sanoisi itselleen: olen osa vapaan työn suuresta armeijasta ja osaan itse järjestää elämäni ilman kartanonherroja ja kapitalisteja, osaan pystyttää kommunistisen järjestyksen.“

Lenin.

Osuustoiminnan tietä kommunismiin.

Osuustoiminta maataloudessa.

Ainoastaan yhteisin voimin, ainoastaan osuustoiminnan avulla talonpojat voivat parantaa asemansa.

1. Ottakaa mme vaikkakoneet. Kuka köyhistä ja keskivarakkaista pystyy omin neuvoin ostamaan suuria, monimutkaisia koneita? Jokainen myöntää, että sitä varten pitää yhtyä artteliin ja kone-osuuskuntaan tai muun nimiseen maataloudessa toimivaan osuuskuntaan, jolle konetta ostettaessa annetaan kaikenlaista apua.

2. Ken antaa talonpojalle rahaa lainaksi siemenen, hevosen tai lehmän ostoon? Pulasta voi päästää tietysti joku rikas kulakkikin. Mutta ei siitä ole talonpojalle suurta iloa. Kulakki nylkee sellaisen koron rahoilleen, että velka sitoo talonpojan päästä ja jaloista. Asia on siis niin järjestettävä, että talonpoika saa talouteensa pitkäaikaista, halpakorkoista lainaa. Se taas käypi päinsä, kun talonpojilla on oma luottokassansa.

3. Entäs karjan parantaminen. Eihän köyhä talonpoika voi elättää omin voimin siitossomia; ei hän jaksa edes elättää vasikoitaankaan, vaan on ne tapettavat muutaman viikon perästä syntymästä, vaikkapa vasikka olisi hyvä olemassa ja karjaa pitäisi lisätä ja parantaa. Kooperatiiville tämä on helppo asia.

4. Taikka ottakaamme käsityöläiset. Monen talonpojan täytyy tehdä vierasta työtä elääkseen, mikä käsityöläisenä, mikä minäkin. On pitänyt suutaroida, olla puuseppänä, tehdä koreja jne. Näin he ovat joutuneet ostelijain varaan. „Ylösostajalta“ tuollainen käsityöläinen sai raaka-aineen velaksi, siitä kolminkertaisesti maksamalla. Tuskin hengissä pysyi työntekijä. Kaikki voitto jäi tuon kauppiaan taskuun.

Nyt meillä on käsityöläis-arteileja. Ne ostavat itse raaka-aineen tukuttain suurista valtion kauppalaitoksista tai osuuskunnilta kohtuullisella hinnalla. Omat tuotteensa ne myös myyvät edullisesti joko osuuskunnille taikka suoraan kuluttajille. Näille arteileille on annettu suuria etuisuuksia teollisuus- ja tuloveroituksessa.

5. Osuustoiminnan avulla varustetaan maa-seutu tavaroilla. Keinottelija aina vain koettaa katsoa, miten saisi puijattua talonpoikaa, saada mahdollisimman paljon huonosta tavarasta. Mutta osuuskunnat koettavat antaa hyvää tavaraa, tavoittelematta suuria liikevoittoja. Ovathan talonpojat itse näet isäntiä osuuskunnassaan.

**Sosialistisella osuustoiminnalla
lyömme ja lopullisesti hävitämme
kulakin ja keinottelijat.**

Osuuskunnan jäsenen tehtävät.

1. Käy osuuskuntasi kokouksissa, Neuvoilla auta vaikeuksissa.
2. Agiteeraa aina sen puolesta, Älä heitä sitä pois mielestä.
3. Kooperatiivista kaikki osta, Keinottelijoille siten kosta.
4. Hallintoon älä kulakkeja laske, Ettei ne sinun etujasi koske.
5. Järjestä niin, että kooperatiivi, Nousisi, kasvaisi ja lujittuisi.

Viljelyssopimus.

Kylään tuli talvella Karellesin (Karjalan metsästrutinin) valtuutettu. Hänen tehtäväkseen oli annettu tehdä tulevan kesän varalle sopimus, jonka mukaan talonpojat möisivät kaikki liiat heinänsä Karellesille tukki-
töitä varten.

Valtuutettu järjesti yhteisen kokouksen. Siellä hän selosti asiansa. Keskusteltiin. Toiset sanoivat, etteihän sitä liikaa heinää minun niitylläni ole. Toiset taas tuumivat, että tietääkö etukäteen heinää ruveta myymään, kun ei tiedä minkälainen kesä tulee? Jotkut taas juttelivat, että voisihan tuota osan kesannosta kylvää rehukauralle ja panna sekaan heinäsiemenen, mutta mistäs otat siemenen ja aurat sekä äkeet, mitä siinä tarvitaan?

Valtuutettu selitti uudelleen asiaa, kuultuaan tällaisia epäilyjä. Hän selitti, että Karelles voi antaa sopimusta vastaan etumaksua. Voidaan hankkia näillä rahoilla tarvittavat koneen ja siemenet. Sen kuultuan miehet jo sanoivat, että mikäs sitten on hätänä, tehdään vaan sopimus, koska kerran hyvä hintakin heinästä luvataan.

Niin sitten valtuutettu teki jokaisen kanssa sopimuksen, minkä perusteella talonpojat sitoutuivat kaikki liiat heinänsä myymään syksyllä Karellesille. Samalla he sitoutuivat kukin voimainsa ja mahdollisuuksien mukaan panemaan rehukauralle ja heinälle osan maisiaan. Vielä oli sopimuksessa määräykset, kuinka maa on muokattava, lannoitettava, minkälainen siemen kylvettävä ja miten heinä korjattava ja säilöön pantava.

Karelles puolestaan sitoutui kutakin sopimusta vastaan antamaan etumaksua, auttamaan sopimuskumppania siemenen ja koneiden hankinnassa sekä lopputilissä, joka maksetaan silloin, kun heinät vastaanotetaan, maksamaan 1 rpl. 20 kop. puudalta.

Aunukselaisten kokemus.

Jo parina vuonna olivat Aunuksessa eräässä kylässä talonpojat tehneet viljelyssopimuksia. Sen mukaan he olivat sitoutuneet: 1) Osan viljastaan luovuttamaan valtiolle. 2) Agronoomin neuvon mukaan kylvämään määrättyä viljalajia. 3) Panemaan maahan ainoastaan puhdistettua siementä. 4) Muokkaamaan pellon agronoomin ohjeiden mukaan. 5) Antamaan valtiolle ainoastaan täysin hyvän viljan.

Valtion puolesta sitouduttiin: 1) Antamaan ilmaiseksi agronoomin apua. 2) Antamaan luottoa koneiden ja muiden kalujen ostoon. 3) Auttamaan täysin hyvän siemenen hankinnassa. 4) Toimittamaan ensi kädessä normeja niille, joiden kanssa on tehty sopimus. 5) Maksamaan palkkiota, jos ennen määräaikaa toimittaa valtion huostaan sopimuksessa määritellyn viljamäärän.

Kun nyt kolmanneksi vuodeksi tällainen sopimus piti tehtämän, sanoivatkin talonpojat:

— Onhan parempi, jos koko kylä teemme yhden tällaisen sopimuksen ja lyömme pelloiltamme raja-aidat pois. Hankitaan yhteisesti lisää koneita, ostetaan apulantoja ja lisätään viljelysalaa. — He näet olivat kokeuksesta viisastuneet.

Valtion asiamies tästä ilostui. Hän sanoi:

— Äivan oikein. Laitetaan vaan maanviljelys-yhdistys. Sille annetaan vielä edullisemmin luottoa.

Maanviljelys-yhdistys perustettiin. Kaikki liittyivät siihen jäseneksi. Yhdistys teki sopimuksen, jonka perusteella yhdistyksen jäsenet myivät liian viljansa, perunansa, maitonsa valtion laitoksille.

„Sano sinä, rupeanko artteliin“.

— Sano sinä, kun olet enemmän opastunut kuin minä, rupeanko minä siihen artteliin? Ka, kun se Dorofejevin Vasseli, jolle me viime kesänä heinäa raaoimme ja joka nyt on ilman sitä äänioikeutta, sanoi: älä hyvä Maura rupea, ne sinulta kaikki ottavat,

vievät sen ainuan lehmäsikin. Ja se Vasseli vielä sanoi, että kun tulet taas ensi kesänä meille heinän tekkoon, saat nyt kokonaisen puudan jauhoja ja vielä annamme olkia 5 kupoa lehmälle kun omasi loppuvat.

Näin vanha Maura toimitti ja kyseli minulta.

— Vai niin, älä usko sitä Vasselia, sanoin minä. Sehän on kulakki, eikä katso kuin omaa hyvänsä. Olethan kertonut, kuinka se ennen piti työssä ja maksoi vain 10 kopeekkaa päivässä ja raataa piti 14—15 tuntia.

— Totta, totta. Kyllä se on totta. Näin se on imenyt minunkin lihani kuiviin, sanoi Maura kuohuksissa, hivellen kuihtuneita poskia.

— No usko sitten minua, kun sulle sanon: rupea siihen artteliin. Sinulta köyhältä naiselta eivät ota sisäänpääsyä kuin 5 ruplaa ja työtä sinä teet arttelissa ja saat kunnollisen palkan. Lehmäsi saat itse pitää ja kevääseen saakka se elää kyllä. Artteli antaa sinulle rehua. Pihaasi saat panna perunaa, kuten ennenkin, ja artteli antaa sulle juurikasvin siemeniä, jos tahdot. Peltotilkkusi ja rantaniittysi kun annat arttelille, niin se keväällä pannaan nurin ja kylvetään rehukauralle. Ensi talvena on lehmälläsi ruokaa, eikä sinua itseäsi nälkä hätyytä. Pääset arttelin navettaan vakinaiseen työhön. Mutta päätä itse. Artteliin ei ketään pakoiteta, vaikkei siihen kulakkeja millään opilla huolitakaan.

— Kyllä minä rupean heti artteliin, toimitti Maura pois mennessään, muistamatta sanoa edes hyvästiä ovelle.

„Pohjan Pojat“.

He ovat vain tavallisia punikkeja Pohjolan tukki-metsästä. Mutta tutustuttuaan Leninin suuriin aatteisiin, tarttuivat he kivääriin ja olivat mukana kukistamassa herravaltaa.

Nyt he jo monta vuotta ovat eläneet yhdessä, syöneet yhdessä ja tehneet työtä „Pohjan Poikain kommuunissa“.

Kommuunin Ville se johtajana on puuhannut kai- ket ajat.

— Me emme anna perään, sanoi hän vaikeina ta- kavuosina.

Eivätkä he antaneet. Puskivat työtä metsässä tal- vet. Keväällä omista töissä lannan vedossa pellolle ja pitkin kesää aamusta iltaan mikä ojan kaivuussa, mikä pajassa ja mikä rakennustöissä.

Nyt kannattaa jo sivullisenkin katsoa tätä kom- muunia. Navetta on iso ja valoisa. Siellä puhtaat ja hyvin hoidetut lehmät. Traktori kommuunin Kallen ohjaamana on kääntänyt suuret viljelysalat. Auttaapa Kalle traktorillaan kyläläisiäkin pitkin kesää. Talli sa- maten on uusi ja siellä hevoset hevosen näköisiä. Kar- va niillä kiiltää, eikä tukkitiellä niiden perässä 10 puu- ta paljoa paina.

Asuintalo kommuunissa on kuitenkin pieni ja so- pimaton. Se on näet vanhan kylä-pohatan, kauppiaan talo. Uusi on saatava. Viime talvena jo tukit vedettiin. Tänä kesänä ne sahataan ja ensi talvena laitetaan oikea kommuuni-talo, kun lisää rahaa saadaan.

Tämä uusi talo on suunniteltu käytännölliseksi, kokemuksen perusteella. Siihen tulee joka perheelle oma huoneensa. Lapsille yhteinen makuuhuone ja leikkihuone. Niillä tulee olemaan omat hoitajansa. Keittiö on ajanmukainen. Pirtti on samalla yhteisenä ruokailuhuoneena. Vielä tulee rakennukseen lukusali, jossa on radio ja kirjasto. Vieraitakin varten on varattu huone. Talo tulee siksi suuri, että kommuunin jäsenlukua voidaan lisätä huomattavasti.

Tukkikämpällä.

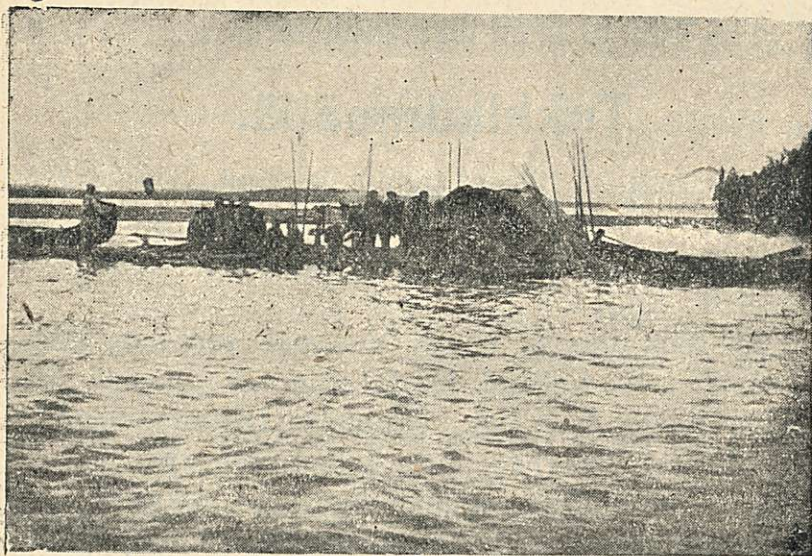
Kuoputissa oli tulossa tukin hakkuut. Syyskesällä oli sinne varattu tukkikämpä, leimattu metsä ja laitettu kaikki kuntoon. Odotettiin vain lunta, että päästäisiin alkuun.

Edellisenä vuonna olivat talonpojat samoissa metsissä hakanneet tukkeja. Mutta sellaisiin varusteluihin ei oltu ryhdytty kuin nyt. Kämpä oli lämmin, valoisa; hevosia varten oli rakennettu kelvollinen talli. Vielä oli keittiökin suurine rautapatoineen. — Ja mitä ihmettä! Siellä oli radiokin, samanlainen kuin koulunopettajalla oli kotoaan. Olipa vielä pikku kirjastokin.

Leveä tie oli raivattu läpi hakkuumaiden rantaan saakka. Se oli tasoitettu ja silitetty kuin maantie. Jopa nyt jotakin!

Mutta annas olla! Lunta tuli ja tukkimiehiä hevosineen alkoi tulla. „Kymppien“ ja muun toimitsijakunnan kanssa tuli sinne puolueen agitaattori Leskisen Ottokin. Hän se selitti miehille tähän tapaan:

— Kuulkaas miehet! Tässä olisi tarkoitus, ettei enää kukin söisi omasta padastaan, vaan laitettaisiin yhteinen pata ja otettaisiin yhteinen kokki. Silloin meillä töistä tultua olisi rokka tai puuro valmiina. Aamulla saisimme myös „tshajut“ ylösnoustuamme. Meillä ei olisi kämpällä muuta tekemistä kuin hevosen hoito ja kalujemme korjailu. Vielä tästä olisi se hyöty,



että työtä tulisi enemmän tehtyä ja ansio suuremmaksi. Ei tarvitsisi jokaisen aina viikon päästä käydä kotonaan sapuskaa noutamassa. Tänne on laitettu meille osuuskaupan myymälä ja siitä ostamme. Eikö panna arttelia pystyyn ja aloteta sekä tukin kaato ja veto että ruokahomma yhteinen?

Aikansa kinasteltuaan ja Oton edelleen selittäessä, sanoivat jo miehet:

— No, laitetaan vaan! Kyllä Otto on oikeassa.

Niin sitten valittiin arttelin puheenjohtaja, sihteeri, kasööri, varastonhoitaja, ja kokiksi otettiin kylästä Serafiina Jegorova, joka oli käynyt oikein talouskeittokurssit.

Kyllä se olikin elämä ja työ Kuoputissa sitten aivan uudella mallilla.

Hakkuupunktin päällikkö Hatunen oli itse „nostokas“. Hän ymmärsi kuinka työtä tehdään ja miten työmiehiin on suhtauduttava. Ei siinä ollut volokiittaa eikä byrokratiaa, kun hän kansliassa toimi. Hatunen laitatti tien jäätä. Erikoisilla vehkeillä se höylättiin sileäksi ja jalaksen urna laitettiin. Tätä tietä ei saanut ajaa kukaan muuten kuin kuorman kanssa metsästä rantaan. Vierellä kulki toinen tavallinen tie, jota myöten oli palattava takaisin.

Lanssi rannassa oli nyt aivan toinen kuin ennen. Nyt sai tukkinsa jättää jäälle, eikä niitä tarvinnut laittaa kauniiseen riviin kuten tulitikkuja laatikkoon rantatörmälle. Tämä joudutti työtä ja helpotti keväällä uittoa, kun ei ollut tukkien veteen vierittämistä. Mutta erikoinen etu oli tuosta jäätiestä. Enemmällä kuin puolella sai lisätä 6—8 virstan matkallakin kuormaa entiseen verraten, eikä hevonen sittenkään pahasti uupunut. Tasaista tietä, jossa ei ollut mitään nousuja, luisti reki kuin rasvattu. Ennen enintään 3 puuta panit kuormaan, se riitti; nyt keskimäärin kaikki hevoset vetivät 6 puuta. Ja kun kerran pantiin tukinvetokilpailu, vetivät toiset hevoset yli 50 puuta.

Entäs sitten elämä iltasin Kämpällä! Siellä se Leskisen Otto meille selvitti tajuttavasti politiikkaa ja

Neuvostovallan oloja sekä uusia suunnitelmia. Sitä kelpasi kuunnella. Moni sai nyt vasta oikean käsityksen oloistamme. Uhtualta tuli Jousinen, joka tuntee radion kuin viisi sormeaan ja neuvoi Rugojevin Simoa hoitamaan radiota. Sitä kuunneltiin väliaikoina. Kyllä siinä musiikkia riitti. Ikävä vain, että Leningradin radio-asemalta vain sunnuntaisin sai suomalaista



ohjelmaa. Eikä meitä unohtaneet koululaisetkaan. Ne tekivät kaksi retkeä kylästä Kuoputtiin ja lauloivat, näyttelivät ja lausuivat meille runoja. Vieläpä toivat tuliaisiakin: mille paidan, mille housut tai sukat. Olivat talkoilla kylässä tehneet. Tarpeet niihin oli osuuskauppa antanut. Emme kuitenkaan näitä ilmaiseksi ottaneet. Maksoimme reilusti.

Vaikka tukkiurakka oli nyt puolta suurempi kuin viime vuonna, nousi innostus työssä. Panimme mölköläisten kanssa kilpailun käyntiin. Joka viikko Mөлkön punktista raportterattiin meille ja me heille hakkuu- ja vetonumerot.

Yhtään tukkia ei jäänyt metsään. Kaikki vedettiin rantaan. Ja urakkamme täytimme 135 prosentilla.

Tietojamme laajensimme samaan aikaan monella sadalla prosentilla. Nyt meistä jokainen on selvillä, että Karjalan tärkein tulolähde on tukkimetsä, että me olemme tärkeät tekijät uuden elämän luomisessa, elämän, jossa työ tehdään yhteisesti, yhteisillä välineillä ja lopulta kaikki syövätkin yhteisestä kattilasta.

Tukinvetäjän laulu.

Meillä on nuorison kesken jo täällä
tuumattu yhteistyötä.

Onpa jo päätöskin: maat sekä mannut
keväällä yhtehen lyödä.

Siitä se tulee korkea koti,
jossa on kaikkea kyllä;
talo kuin kirkko ja läävä kuin linna
ja liehuva lippu on yllä.

Siinä on pellot kuin Valkeameri,
ja pellolla traktori raataa.
Koneet ne kyntää ja koneet ne kylvää
ja koneet ne viljan kaataa.

Raskast' on yksin korpea raataa,
palkkana köyhyys ja tuska.
Yhteistyöllä se yksin nousee
uuden elämän rusko.

H. Laukkanen.

Neuvostotila.

Neuvostotilat ovat neuvostovallan viljatehtaita ja karjatehtaita. Leipää pitää viedä kaupunkeihin ja pohjoisille seuduille, missä ruis ja vehnä eivät menesty. Lihaa, voita, maitoa ja juustoa tarvitaan kaikkialla.

Tilanomistajat ennen hankkivat viljat ja karjatuotteet markkinoille. Tilanherrat karkoitimme ja suurin osa heidän ja luostarien maista joutui talonpojille ja siten pirstoutuivat pikku talouksiksi, jotka eivät voineet läheskään riittävästi tuottaa viljaa ja karjan antimia markkinoille. Syntyi elintarvepula. Siitä pääsemiseksi alettiin v:na 1928 järjestää suuria neuvostotiloja, jotka antavat satoja tuhansia tonneja viljaa vuosittain valtiolle. Näiden luku on vuosi vuodelta lisääntynyt ja yhä lisääntyy. Niitä tulee Karjalaankin lähimpien 6-7 vuoden aikana useita.

Karjalan talonpojalle nämä neuvostotilat tulevat olemaan erikoisen tärkeitä. Ne näyttävät käytännössä, miten maata on viljeltävä. Se on paras koulu ympäristön talonpojille.

Kautta laajan Neuvostoliiton talonpojat ovat saaneet voimakasta tukea neuvostotiloilta. Niiden yhteydessä on ollut kone- ja traktoriasemia. Näiden koneita ovat lähi-

kylien talonpojat saaneet käyttääkseen erikoisen edullisilla ehdoilla.

Neuvostotilat ovat myös auttaneet talonpoikia järjestämään arttelejaan. Neuvostotilojen agronomit auttavat artteleja työ- ja viljelyssuunnitelmien teossa. Niiden kirjanpitäjät opastavat artteleja pitämään tilinsä kunnossa. Arttelit ovat neuvostotalojen puoleen voineet aina turvallisesti kääntyä, sillä nämä ovat valmiit auttamaan työllä ja neuvolla.

Suunnitelmallinen talous ja 5-vuotissuunnitelma.

Mitä on suunnitelmallinen talous?

Jokaisen talonpojan täytyy talouttaan suunnitella etukäteen. Keväällä on ajateltava, mitä ja kuinka paljon kylvää. Syksyllä taas on mietittävä, miten talven yli mennään ja mitä kaikkea on tehtävä?

Tietenkin kylän asioita hoidettaessa tämä vuotuisen suunnitelman teko töistä on sitäkin välttämättömämpää. Ja kun me otamme piirimme ja koko valtion asiat katseltavaksemme, niin pian ymmärrämme, ettei voida tulla mitenkään toimeen ilman suunnitelmaa, joka laaditaan etukäteen ja jossa on otettu huomioon kaikki elämässä esiintyvät asiat.

Lenin opetti meille taloussuunnitelman merkityksen, jotka ovat „laaditut pitemmälle ajalle ja vakavaa menestystä varten“.

Me elimme vielä kansalaissodan jaloissa, kun hän jo suunnitteli rauhallista rakennustyötämme, jota me nyt toteutamme. Me toteutamme sitä sen viisivuotissuunnitelman nojalla, joka yksimielisesti hyväksyttiin puolueemme XVI:ssa konferenssissa ja vahvistettiin V:ssä neuvostojen edustajakokouksessa.

Liioittelematta voimme sanoa, että tämän suunnitelman teossa oli mukana koko maamme ja että siihen on koottuna kaikki se kokemus, mitä neuvosto-

vallan olemassaolon aikana oli saavutettu. Se onkin osoittautunut täysin mahdolliseksi, jopa niin, että me nyt tämän viisivuotissuunnitelman, jota aloimme toteuttaa lokakuussa 1928 koetammekin toteuttaa neljässä vuodessa, siis syksyyn 1932.

Maamme teollistuttaminen on kaiken perusta.

Maatalous ei nouse, ellemme saa koneita: traktoreita, auroja, puimakoneita, myllyjä, separaattoreita. Näitä antaa meille vain teollisuus. Mutta konetehtaat eivät voi työskennellä ellei niillä ole raaka-aineita. Tätä antaa meille raskasteollisuutemme. Siis ensi tilalle meidän on pantava raskasteollisuus. Se on tärkein. Siitä kaikki riippuu. Se antaa meille rautaa, terästä, hiiltä, koneita.

Viisivuotissuunnitelmassa asetetaan juuri raskasteollisuus ensi vuoroon. Lenin puhui tästä näin: „Me tiedämme, että pelastuksena Venäjälle ei ole ainoastaan hyvä sato talonpoikaistaloudessa, — se on vielä vähän, — ei ainoastaan kevyen teollisuuden hyvä tila, kun se voi valmistaa talonpojalle kulutustarpeita, — meille on välttämätöntä myöskin raskas teollisuus...”

Me panemme käyntiin joukon uusia jättiläis-sähkölaitoksia ja sähkövoima teollisuutemme palveluksessa paisuu nelinkertaiseksi. Me rakennamme uusia mustan metallurgian tehtaita, vanhoja perusteellisesti korjaamme ja rakennamme raudan sulatuslaitoksia. Kiireesti panemme nyt pystyyn monia suuria kone- ja traktoritehtaita, joiden mukana rakennamme aivan

uusia kaupunkveja. Koneiden, moottoreiden ja työkalujen valmistus lisääntyy moninkerroin. Kemiallinen teollisuus tulee talonpojan avuksi. Apulantoja saamme 20 kertaa enemmän kuin ennen, joten niitä alkavat näinä vuosina käyttää nekin kylät, jotka aikaisemmin eivät apulannasta mitään tienneet. Siitä sato paranee.

Maatalouden nousu.

Sitä mukaa kun näin luomme teollisuuden, kohotamme maataloutta.

Viisivuotissuunnitelma edellyttää kylvöalan kasvun $\frac{1}{5}$:lla. Viljakasvien satoisuus on saatava kohoamaan $\frac{1}{3}$:lla. Tämä on suuri tehtävä. Pelkoa ei ole, ettemmekö siihen pysty. Sen jo osoittaa suunnitelman ensi vuoden kokemus. Traktoreilla, uusilla koneilla ja ammattitaidolla me lisäämme kylvöalamme kaikkialla ja apulannoilla, monivuoroviljelyksellä ja puhtaalla siemenellä me kohotamme satoisuuden. Tämä silloin samalla merkitsee sitä, että viiden vuoden aikana maataloustavaraa lisääntyy markkinoille ainakin 60 % entisestään. — Elintarvepula on enää vain muistona kaupungeissa ja teollisuuspaikoissa.

Kilpailen luomme uusia oloja.

Suuret miljoonaiset työläisten ja talonpoikain joukot ovat keskittäneet voimansa tämän suunnitelman toteuttamiseen. Keväällä 1930 läksi tehtaista 25,000 työläistä maalle opettamaan talonpoikaa työskentelemään uudella tavalla. He opettivat kylässä talonpoi-

kaa järjestämään itselleen artteleja ja missä haluttiin, myöskin kommuuneja. He näyttivät, millä tavalla on tehtävä työtä koneilla ja traktoreilla. He opettivat talonpoikaa eri aloilla.

Kylittäin, piireittäin ja piirikunnittain yhtyvät talonpojat kollektiivisiin talouksiin. Yhdessä raataen pelloilla he jo pian saavat lujan solidaarisuus tunteen keskenään, jollainen tehtaan työläisillä on jo kauan ollut. Kone ja yhteinen työ tekee todella veljiksi meidät kaikki.

Kylissä ja tehtaissa nousee nuorisosta ja aktiivisista tovereistamme iskubrigaadit, jotka ovat ottaneet tunnussanakseen: Pois kuhnustelu! Alas rokulit! Työkuri lujaksi! Työkustannukset pienemmiksi! Työ parempaa ja huolellisempaa! Raakkitavara vähemmäksi! Tuotanto nousemaan! Eri tehtaiden ja työpaikkojen brigaadit ovat asettuneet kilpasille keskenään. Innostus on vallannut vähin erin toisetkin työläiset ja koko tehtaat ovat julistautuneet iskutehtaiksi. Niissä ei vietä rokulpäiviä, niissä ei pilata huolimattomuudella tavaraa. Niissä koetetaan nostaa työteho korkealle. Karjalan metsissäkin jo kilvan arttelit puita kaatavat.

Missään muualla, ei missään maassa, eikä minään historian tuntemana aikana ole ennen tätä nähty. Vastustamattomalla voimalla murskaamme edestämme kaikki vastukset ja vaikeudet. Me luomme uutta. Me luomme kurjuuden ja puutteen tilalle hyvinvoinnin. Me hävitämme köyhälistön ja nostamme sen varallisuuteen, sivistykseen ja ihmiseksi, joka on uusi.

Nyt näkevät vihollisemme, että me viisivuotisen suunnitelmamme toteutamme varmuudella. He myös ym-

märtävät, mitä se merkitsee: toisten maiden työläiset tulevat selvästi näkemään, että ainoastaan vallankumouksen tietä hekin voivat nousta samaan asemaan, johon me olemme päässeet. Ja kapitalistit pelkäävät työläistensä nousua kapinaan, riistovaltansa kukistamista. Siksi ne vihaavat neuvostomaata, hiovat puukkoa sen pään varaksi.



Volhovan sähkölaitos — Leninin alote.

Nostamme sosialistisen tuotannon!

Sosialistinen kilpailu.

Miehet olivat lukeneet „Punaisesta Karjalasta“, että heidän sahallaan oli päätetty aloittaa „sosialistinen kilpailu“ jonkun Etelä-Karjalan sahan kanssa.

Tästä keskusteltiin ruokatunneilla ja ihmeteltiin: kukahan sen on päättänyt? Toiset eivät ymmärtäneet, mitä se „sosialistinen kilpailu“ tarkoitti.

Sitten asia unohtui. Siitä ei sen enempää puhuttu. Työt jatkuivat entiseen tapaan. Tilipäivän jälkeen sattui välistä niin, että sahaa ei saatu edes käyntiin, kun koneenkäyttäjä tai lämmittäjät olivat sattuneet ottamaan liian pitkän ryyppyn.

Mutta sitten taas oli lehdessä, että sahan työväki oli hävinnyt „sosialistisessa kilpailussa.“

Nyt ei enää asiaa painettu villasella. Puutyöntekijäin ammattiliiton taholta pantiin mies tutkimaan sahan oloja. Niin sitten kutsuttiin työväen yleinen kokous. Selvisi, ettei koko kilpailun järjestämisestä oltu työväelle puhuttu mitään. Sen olivat omin nokkinsa työväen nimessä järjestäneet „herrat“. Sahan paikalliskomitea oli nukkunut.

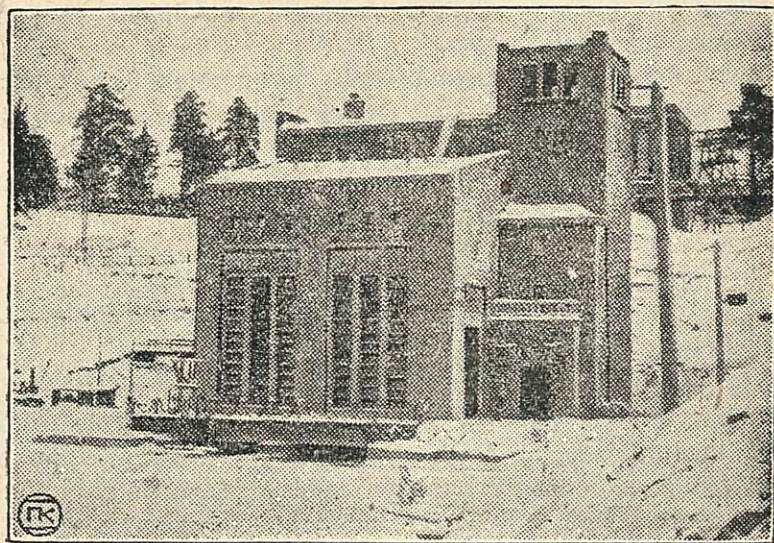
Paljastui siis, ettei työväki ollutkaan mukana kilpailussa, vaikka sen nimissä pelattiin. Senvuoksi työväki päätti heti eroittaa paikallisen liiton toimitsijan ja valita uuden tehdaskomitean. Sahan hoitajaksi tuli pian myös „nostokas“, paras mies sahan työläisistä.

Jonkun ajan kuluttua ammattiliiton kokouksessa tehtiin ilmoitus, että sahan työväkeä on vaadittu uudelleen sosialistiseen kilpailuun. Mikä saha raamia kohti saa enemmän tavaraa, mikä saha saa rokulit ja seisokki-tunnit poistetuiksi ja mikä saha vähemmän tekee raakkitavaraa?

Miehet sanoivat, kun he päättivät aloittaa kilpailun, että kyllä raamit käyvät ja tukit laudoiksi ja lankuiksi muuttuvat. Emme me ole huonompia kuin muuallakaan. — Ja he voittivat.

Karjalan teollisuudesta.

Suurin merkitys on Karjalan teollisuudessa nykyisin saha-teollisuudelta.



Kontupohjan sähköasema rakenteilla.

Sahateollisuuden rinnalla ovat metalliteollisuus ja kiviteollisuus mainittavimmat. Viime mainittu teollisuuden ala on neuvostovallan aikana Karjalaan syntyntyttä.

Sahateollisuuden kasvu Karjalassa tulee edelleenkin olemaan huomattava. Mutta jo nyt on syntynyt sen rinnalle uusi teollisuuden ala paperi- ja selluloosateollisuus, jonka ensimmäinen suurtalous, Kontupohjan sähkövoimalaitos ja paperitehdas on valmistunut ja tuottaa vuodessa enemmän kuin 24

miljoonaa kiloa paperia. Aina yhä uusia tämän alan teollisuuslaitoksia on joutuva työn alle.

Tämä teollisuuden ja sen mukana koko talouselämän kasvu, on käynyt mahdolliseksi sen kautta, että neuvostovalta Karjalassa vuosittain suunnitelman mukaisesti on käynyt uutisrakennustöihin. Karjala vaurastuu ja siirtyy sosialistisen talouden asteelle, sillä isäntänä tässä rakennustyössä ei ole, kuten kapitalistimaissa, yksityiskapitalistit, vaan työväen hallitus.

Näin on käynytkin, kuten tov. Gylling kirjoittaa. Kontupohjan sähköasema on valmistunut. Aluksi voima siinä on 5.500 hevosvoimaa, mutta voidaan korottaa 25.000:een.

Paperitehdas, jonka vuosituotanto suunniteltiin n. 24.000.000 kilogrammaksi, on myös valmis ja työsuunnitelmansa se on täyttänyt. Sahateollisuus on noussut vuosi vuodelta. Hakkuut ovat olleet niin suuret, että on täytyntä lisätyöväkeä tuoda Karjalan ulkopuolelta. Ja yhä vaan tukinhakkuut tulevat kasvamaan.

Meillä.

Kone tehtaassa, traktori pellolla huutaa:

— Mepä tahdomme maailman vanhan jo kaataa.

Saharaamit ja sirkkelit tukkeja leikkaa.

Nepä rahvahan ohkaista taskua paikkaa.

Ei sumpsan nyt viileke vaivuta olkaa;

jo rahvaamme työ-ilon tuntea alkaa.

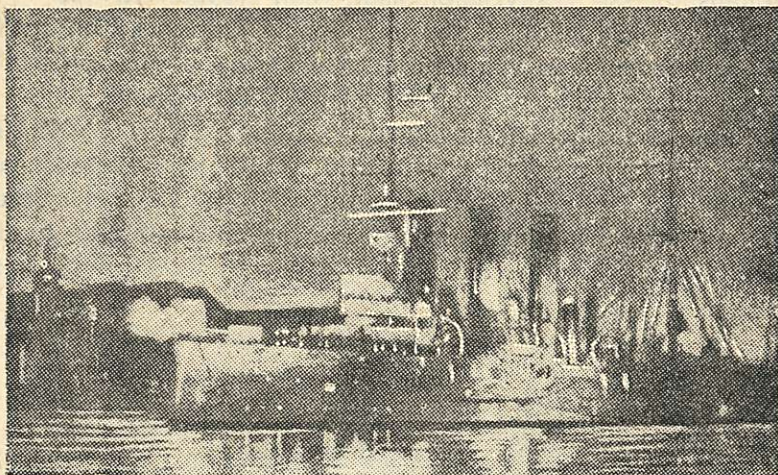
Työ meillä käy luomisen kiireintä kilpaa.

Mepä peljätä ei sotalahtarin kalpaa!

Jalmari Virtanen.

Lujitamme neuvostovaltaa.

Lokakuun Vallankumous.



„Auroora“ ampuu Talvipalatsia historiallisena yönä.

Lokakuun 25, tai uutta lukua marraskuun 7 p:nä 1917 tapahtui maailman suurin vallankumous — Lokakuun vallankumous.

Silloin väliaikainen hallitus kaatui. Sen oli asettanut Valtakunnan duuma helmikuun 25 p:nä 1917 kukistuneen tsaarin hallituksen tilalle. Tämä hallitus jatkoi tsaarin alottamaa sotaa. Työläisiä ja talonpoikia sortui sadoin tuhansin rintamilla. Heidän perheensä nääntyivät nälkään selkäpuolella.

Leninin johdolla kommunistinen puolue silloin nostatti kapinaan työläisten ja talonpoikain joukot. Puolue julisti: „Alas sota“, „Maa ja tehtaot työtätekeville“. „Kaikki valta neuvostolle“.

Kommunistinen puolue sanoi työmiehille: „Toverit, ainoastaan liitossa talonpoikain kanssa te voitatte vihollisenne“. Ja talonpojille se sanoi: „Toverit, työmiehet auttavat teitä saamaan maata ja rauhan, pääsemään pois tilanherran vallasta, menkää heidän mukaansa“.

Proletariaatti (työläiset) liitossa työtätekevien talonpoikain kanssa taistelivat Kommunistisen puolueen johdolla ja voittivat. Valtiovalta siirtyi silloin neuvostoille.

Lokakuun vallankumous vapautti talonpojat tilanherrain orjuudesta ja työläiset palkka-orjuudesta.

Neuvostovalta teki heti rauhan, lopetti sodan ja on tahtonut elää rauhassa toisten kansain kanssa.

Leninin johdolla ryhdyttiin heti järjestämään maamme oloja. Tsaarin valtikalla huokailleet pikku kansallisuudet saivat täyden itsemääräämisoikeuden.

Talonpojat saivat 40 miljoonaa 700 tuhatta hehtaaria tilanherrain ja muiden työnriistäjien maita.

Työläiset saivat käsiinsä kaikki tehtaat, laivat, kaivokset, rautatiet, siis kaikki teollisuus- ja tuotantolaitokset.

Naiset saivat tasa-arvon miesten rinnalla ja alettiin taistelu koti-orjuutta vastaan.

Kaikki valta siirtyi neuvostoille, joihin edustajansa valitsevat yhtäläisin oikeuksin kaikki työläiset ja työtätekevät talonpojat.

Lokakuun vallankumous ei koskaan tule häipymään ihmisten mielistä. Sen saavutuksia puoltaa työläisten ja talonpoikain aina lujittuva liitto.

Eläköön Lokakuun vallankumous!

Ikuinen muisto työväen vallan puolesta kaatuneille!

Talonpojan sirppi ja työmiehen vasara on neuvostovaltamme vaakuna.

S.N.T.L.



SNTL:n vaakuna.

S.N.T.L. merkitsee Sosialististen Neuvosto-tasavaltojen Liitto.

Se on sosialistinen, sillä neuvostovallassa maa kuuluu kaikille, tehtaat, koneet, kaikki tuotannon välineet sekä kaivokset ja maan aarteet yhteiskunnalle.

Se on neuvostovalta, sillä kaikki valta kuuluu neuvostoille.

Se on näiden liitto, sillä vapaaehtoisen sopimuksen perustalla eri kansojen työläiset ja talonpojat ovat tehneet liiton.

Nyt tähän liittoon kuuluvat:

Venäjän sosialistinen federatiivinen neuvostotasavalta, Taka-Kaukaasian federatiivinen neuvostotasavalta, Ukrainan, Valko-Venäjän, Turkmenistanin, Usbekistanin ja Tadshigistanin neuvostotasavallat.

Neuvosto-Liiton korkeimpana vallan elimenä on koko Liiton neuvostojen edustajakokous, joka pidetään joka toinen vuosi.

Kunkin eri tasavallan neuvostojen edustajakokous on oman alueensa korkein elin. Eri alueiden, läänien, piirikuntien, piirien ja kylien asiat ratkaistaan näiden vuotuisissa neuvostojen edustajakokouksissa.

Neuvostoissa edustajakokousten väliajoilla asiat hoitaa toimeenpanevat keskuskomiteat ja koko Liiton johdossa Toimeenpaneva Keskuskomitea.

A.K.S.N.T.



Lokakuun vallankumous vapautti Karjalankin työläiset ja talonpojat. Niiden neuvostot muodostivat 1920 Karjalan Kommunin, joka sitten muutettiin Autonomiseksi Sosialistiseksi Neuvosto-tasavallaksi.

Se kuuluu autonomian (itsehallinnon) perusteella Venäjän Sosialistiseen Federatiiviseen Neuvosto-tasavaltaan.

Karjala on saanut paljon kokea. Vuosisatoja sen omistamisesta taisteli Venäjän tsaari ja Ruotsi. Lopuksi jäi läntinen puoli siitä Ruotsille sitten Suomelle.

Neuvostorakenne on sama kuin muuallakin neuvostovallassa. Kyläneuvostojen alueista on muodostettu eri piirejä. Piirien neuvostojen edustajakokoukset valitsevat piirin toimeenpanevan komitean, joka ainakin kerran vuodessa kokoontuu. Väliaikoina hoitaa asioita tehtyjen päätösten ja lakien mukaan piirin tpk:n puhemiehistö.

Korkein vallan elin on Karjalan Toimeenpaneva Keskuskomitea. Sen päätösten ja lakien mukaan maata hallitsee Kansankomissaarien Neuvosto, jonka puheenjohtajana koko Neuvosto-Karjalan olemassaoloajan on ollut Edvard Gylling.

Hallituksen eri aloja hoitavat: Raha-asiain kansankomissariaatti, Oikeus-asiain kansankomissariaatti, Valistus-asiain kansankomissariaatti, Maa-asiain kansankomissariaatti, Työ-asiain kansankomissariaatti, Kansantalousneuvosto ja Tarkastus-asiain komissariaatti.

Tervehdys Neuvosto-Karjalalle.

Oi, terve, sä Karjala kaunis,
Oi terve, sä laulujen maa!
On vapaus koittanut sulle,
Siit' kaikki nyt riemuita saa.
Sun kansasi kärsinyt paljon,
Nyt elohon herännyt on.
Ja uudessa luomistyössä
Sen into on voittamaton.

Oi, terve, sä Karjala kaunis.
Oi, terve, sä laulujen maa!
On vapaus koittanut sulle,
Siit' kaikki nyt riemuita saa.
Ja keskellä koskien kuohon
Nyt sävelet raikkaasti soi.
On voittanut Karjalan kansa,
On koittanut aamun koi.

Kyläneuvosto.

Neuvostovaalit oli juuri pidetty. Yksimielisesti valittiin kyläneuvoston jäsenet. Ja Bogdanovin Ristosta tehtiin puheenjohtaja.

Kyllä se Ristoa vähän pelotti, tuo toimi. Eihän hän ollut

mitään koulua käynyt. Kirjoitustaitokin oli heikonlaista. Mutta kun sihteeriksi tuli koulua käynyt Iivo Korpela, niin sujui työ. Piirin tpk:n puolesta vielä ohjattiin hyvin. Risto teki parhaansa.

Asiat luistivatkin hyvin. Kylän köyhien talonpoikain ja työläisten aktiivin kokouksessa valittiin eri valiokunnat, jotka käsittelevät alustavasti kaikki tärkeimmät kysymykset. Niinpä valistus-valiokunnassa suunniteltiin koulua, lastenkotia, lastentarhaa ja seimeä sekä lukutupaa ja punanurkkaa koskevat tehtävät. Talousvaliokunta valmisteli rakennus-suunnitelmat, teki esityksiä remonteista, tietöistä; se myös valmisti tukinhakku- ja uittotöiden suunnitelmallisen läpiviemisen: antoi lausuntonsa kuinka monta talonpoikaa on tilaisuus lähettää tukinveittoon ja uittoon. Samoin se auttoi kylvökamppailussa. Raha-asiaain valiokunta laati kyläneuvoston tulo- ja menoarvio-ehdotuksen; esitti, mitkä taloudet ovat vapautettavat verosta, kenelle on annettava veron maksussa huojennusta ja teki ehdotukset itseveroituksesta.

Näin kyläaktiivin ja valiokuntain avulla menikin toiminta kaikkien tyydytykseksi eteenpäin. Riston esityksestä neuvosto valitsi vielä komiteoita eri asiain tarkkaa valmistamista ja toteuttamista varten. Neuvoston täysi-istunnossa hyväksyttiin sitten Riston selostuksen perusteella kyläneuvoston toiminta.

Ilman Leniniä.

Mustihin harsoihin lippumme peittäin
Tiiviimmin yhtehen yhdistykää!
Kyyneltä kuumaa raatajat heittäin
Vannokaa: vaikkakin kuollut—hän elää!

Me vannomme innolla ohjeensa täyttää,
Jonka hän jälkeensä jättänyt on.
Maailmaa johtaissa Neuvostot näyttää,
että työ yksin vaan valtiias on!



Leninin neuvoja.

(Leninin puheesta V.K.N.L:n 3:nnessä Yleisvenäläisessä Edustajakokouksessa 4 p. lokakuuta 1920.)

„On välttämätöntä, että kaikki tekisivät työtä yhden, yhteisen suunnitelman mukaan, yhteisellä maalla, yhteisissä tehtaissa ja yhteisen järjestyksen alaisina. Mutta onko helppo niin tehdä? Näette, että siinä ei ratkaisu ole yhtä helppo kuin oli tsaarin, kartanonherrojen ja kapitalistien karkoittaminen. Sitä varten täytyy proletariaatin uudelleen kasvattaa osa talonpoikaistosta, saada puolelleen työtätekevät talonpojat, murskatakseen rikkaiden talonpoikain vastuksen, jotka hyötyvät toisten puutteesta.

Proletariaatin taistelutehtävä ei ole siis päättynyt vielä sillä, että kukistimme tsaarin, karkoitimme tilanherrat ja kapitalistit, mutta sen päätyminen on sen järjestyksen tehtävä, jota me nimitämme proletariaatin diktatuuriksi.“

Kommunistinen bolshevikkipuolue.



NKP(b):n pääsihteeri J. V. Stalin.

Yli 30 vuotta sitten Vladimir Iljits Uljanov-Lenin puhui työläisille, että heidän on järjestettävä oma puolue. Ilman omaa puoluetta työväen luokka ei voi voittaa kapitalisteja ja tilanherroja. Puolue on työväen luokan etujoukko. Se liittää riveihinsä kaikki proletariaatille uskolliset toverit. Se on kuin sota-

esikunta, joka johtaa työläisten taistelua valoisamman tulevaisuuden puolesta kommunismiin.

Iljits alituisen teroitti mieliin, että työväen luokan puolueen pitää olla liitossa työtätekevien talonpoikain kanssa. Ainoastaan liitossa työläisten kanssa talonpojat vapautuvat orjuudesta ja köyhyydestä.

V:na 1898 perustettiin sellainen puolue. Aluksi sitä kutsuttiin sosialidemokraattiseksi puolueeksi. V:na 1903 tämä puolue jakaantui kahtia. Enemmistö Leninin johdolla (bolshevikit) on aina ollut ja edelleen on työläisten ja talonpoikain liiton kannalla. Vähemmistö (menshevikit) kaiken aikaa on koettanut ja koettaa vieläkin vetää työläisiä ja talonpoikia liittoon porvariston kanssa. Tämä ei kumminkaan ole onnistunut.

Bolshevikkipuolueen johdolla työläisten ja talonpoikain liitto, sai voiton tilanherroista ja tehtailijoista ja ajoi nämä tiehensä. V:sta 1918 on leniniläistä bolshevistista puoluetta kutsuttu kommunistiseksi.

Nyt on Neuvostoliiton kommunistisen (bolshevistisen) puolueen päätehtävänä taloutemme kohottaminen, jotta työläisten ja talonpoikain elämä paranisi. Sitä varten rakennetaan uusia tehtaita, rautateitä, kaivoksia ja käydään taistelua tavarain hintain alentamiseksi. Sitä varten Neuvostoliiton kommunistinen (bolshevistinen) puolue ponnistelee, että meidän rauhallinen elämämme olisi turvattu, että maamme puolustus olisi varmaa.

Liitossa työtätekevien talonpoikain kanssa työväen luokka varmasti nämä tehtävänsä suorittaa.

*Eläköön työmiehen ja
työtätekevän talonpojan
liitto!*

Kysymys: 1. Onko kylässäänne taikka työpaikallanne kommunistisen puolueen jäseniä?

2. Millä perusteella nyt ovat työläiset ja työtätekevät talonpojat liitossa keskenään?

Havaintoja kielestä.

Maaseutu ja kaupunki muodostavat yhden voiman.

Kaupungissa ovat tehtaat. Maalla ovat pellot ja niityt.

Kaupungista tuodaan maalle kankaat, tee, sokeri, koneet.

Maaseutu ei voi elää ilman kaupunkia. Kaupunki ei voi tulla toimeen ilman maaseutua.

Kirjoita aluksi uudelleen ne lauseet, missä puhutaan kaupungista. Sitten kirjoita uudelleen ne lauseet, joissa puhutaan maaseudusta. Lopuksi kirjoita uudelleen se lause, jossa puhutaan sekä kaupungista että maaseudusta.

Ammattiliitto suojelemassa maatyöläisiä.

Maa- ja metsätyöläisten liiton paikalliskomitean puheenjohtaja Prohorov kutsui sunnuntaina batrakkii Lipkinin luokseen:

— Mennään yhdessä, sanoi hän, Sidorovin taloon. Huhu näet kertoo, että Sidorov pitää huonosti työläisiään. Mennään ja tutkitaan. Minä, sinä ja Karpov. Sinähän olet nyt työnsuojelukomissin jäsen.

— Laskevatkohan ovesta sisään?—epäilee Lipkin.

— Varmaan laskevat. Liitolla on oikeus valvoa, kuinka batrakit elävät ja raatavat.

Mentiin. Sidorov seisoo tiellä vastassa, eikä laske taloon. Prohorov menee hänen luokseen:

— Teillähän asuu Kemovin leski; meillä on hänen kanssaan puhumista.

— Ei meillä ole työssä mitään Kemovaa. Olkaa huoletta.

— Mutta kukas teillä raataa päivätöissä?

Niin kysyi Lipkin nähdessään, kuinka joku nainen, likaisena ja ryysyisenä sekä kalpeana kuin joku sairas, kantoi vesisiämpäriä läävään.

— Se on meidän sukulainen.

Sen kuuli Jouki. Laski astian maahan ja sanoi:

— Hyvä sukulainen! Yöt ja päivät raadan. Puhu sinä isäntä totta!

Nyt mentiin katsomaan, kuinka Jouki elää.

— Pirtin loukossa minulla on sija, siellä makaan.

Katseltiin tilaa: kovin oli kurja. Säkkiin pistetty olkia ja heitetty loimi päälle. Torakoita ja luteita vilisi nurkassa ja seinän rakosissa.

Komissi kyseli Joukilta ja emännältä kaikkea. Selvisi, että työtä pitää tehdä aamusta iltaan joka päivä. Ruokaa saa sitten kun isäntäväki on syönyt. Palkkana on 20 rpl. kuussa ja joskus emäntä antaa vanhoja vaatteitaan.

Ennen kuin talosta lähdettiin, sanoi Prohorov Sidoroville:

— Tulkaa käymään Neuvostotalolla Maa- ja metsätyöläisten ammattiliiton paikalliskomiteassa. Teidän on liiton kanssa tehtävä sopimus palvelijanne palkka- ja muista asioista. Palvelijaa on ruokittava, kuten kuuluu, sille maksettava kunnollinen palkka ja annettava säännölliset lepoajat. Hänen puolestaan on teidän myös maksettava vakuutuskassaan yhteiskunta-vakuutus palvelijan sairastumisen varalta. Ja jos sitten tätä sopimusta rikotte, joudutte kansanoikeudessa vastaamaan.

Ammattiliitto on työväen etujen valvoja sekä teollisuutemme nostaja.

Ammattiliitto kasvattaa kommunistiseen puolueeseen uusia jäseniä.

Neuvostomme nojaavat ammattiliittoihin työolojen järjestelyssä.

Yksikään työläinen ei saa jäädä oman liittonsa ulkopuolelle.

Maamme puolustus on tärkein tehtävä.

Puna-Armeija.

Armeijamme on työväen ja talonpoikain armeija. Tsaarin armeija suojeli tilanherroja ja kapitalisteja.

Puna-Armeija suojelee työläisiä ja talonpoikia kapitalisteilta ja tilanherroilta.

Tsaarin armeijassa kenraalit ja upseerit kohtelivat sotamiehiä kuten koiria. Nyt suhtaantuvat puna-päälliköt puna-armeijalaisiin kuten tovereihinsa. Tsaarin armeijassa sotamies opetettiin vihaamaan muita kansoja. Opetettiin nöyrästi palvelemaan tilanherroja ja kapitalisteja.

Nyt selvitetään puna-armeijalaisille, kuka on sen ystävä ja kuka vihollinen. Hän vihaa kapitalisteja ja kaikkien maiden työväen riistäjiä. Hän tietää tarkkaan, että kaikkien maiden työläiset ovat hänen veljiään.

Tsaarin armeijassa koetettiin parhaan mukaan sotamiestä pitää tyhmänä ja oppimattomana.

Puna-armeijassa alkaa nuoriso kehittyä, oppii lukemaan ja kirjoittamaan, lukee lehtiä ja kirjoja ja pääsee tiedon alkeisiin kiinni.

Miten Puna-Armeija on muodostettu.

Kaikki miespuoliset työtätekevät kansalaiset, ruumiillisesti terveet, ovat velvolliset suorittamaan sotapalvelusta seuraavassa järjestyksessä:

1. *Kutsuntalais-valmennus*, 19 vuodesta 21 vuoteen. Nämä ennakkokutsuntalaiset ovat kerran vuodessa yhden kuukauden opetusasemilla.

2. *Varsinainen sotapalvelus* armeijan eri osissa on eri pitkä: merilaivastossa 4 vuotta, ilmalaivastossa ja rannikkopuolustuksessa 3 vuotta, kaikissa muissa armeija-osastoissa 2 vuotta. Kun puna-armeijalaiset ovat tämän ajan olleet palveluksessa kasarmioloissa, lasketaan heidät pitkäaikaiselle lomalle: meriväessä 1 vuodeksi, ilmalaivastossa 2 vuodeksi ja kaikissa muissa joukko-osastoissa 3 vuodeksi. Ollessaan pitkäaikaisella lomalla, asuu puna-armeijalainen kotonaan, mutta on velvollinen tulemaan jatko-opetuskuntaan enintään yhdeksi kuukaudeksi. Tällä tavalla varsinainen sotapalvelusaika lasketaan kestävän viisi vuotta. Senjälkeen puna-armeijalainen siirretään varaväkeen.

Palvelus territoriaali-joukoissa.

Paitsi kantajoukkoja on meidän Puna-Armeijallamme myös territoriaali-osastoja.

Näissä territoriaali-osastoissa palveleminen on helpompaa, se vähän irroittaa kutsuntalaisen hänen tavallisista toimistaan. Näihin joukkoihin kuuluvat kansalaiset kokoontuvat vaan opetuspunkteihin. Mutta viiden vuoden ajan he ovat joukko-osastonsa kirjoissa, eivätkä voi ilman sotilasviranomaisen lupaa muuttaa pois tämän osaston piiristä.

Sotapalvelukseen kutsutuilla on helpoituksia perheoljensa perusteella. I:sen luokan helpotukset annetaan sille, joka on perheessä ainoana työntekijänä ja jos hänen huollettavanaan on kolme tai enemmän työkyvyttömiä perheen jäsentä. Sellaiset henkilöt, joilla on I:sen luokan helpotukset, eivät joudu armeijan kantajoukkoihin, vaan suorittavat palveluksensa opetuspunkteissa lähimmissä joukko-osastoissa korkeintaan 8 kuukauden aikana koko sotapalvelusajan kestäessä, s. o. viiden vuoden aikana.

Miten Puna-Armeija opettaa.

Ivan Larionovin poika tuli kotiin Puna-Armeijasta. Naapureita kerääntyi pirttiin sen vuoksi.

— No niin, Ivan, sinullekin tuli työmies, sanoi setä Jegor. Onkin juuri lähdeittävä tukkimetsään, pitää hakkuut aloittaa.

— Ei setä, minä lähden kevääseen saakka kurseille opastumaan. Tulin vain kotoväen kanssa neuvottelemaan. Kompanian päällikkö minut sai maatalouskurseille.

— Mistä sinä olet saanut päähäsi, että vielä joillekin kurseille on mentävä sitten opastumaan?

— Puna-Armeijassa, setäseni. Meille siellä ei opetettu ai-noastaan sota-asioita. Siellä opetetaan kaikki myös lukemaan, sitten on kaikenlaisia piirejä, missä opastajat kaikkea opettavat. Minäkin olin maatalouspiirissä. Meidän kanssa työskenteli komentaja. Lukuhuoneessa oli meillä kaikenlaisia kirjoja. Me luimme kirjoja ja komentaja sitten aina selvitti, mitä emme itse ymmärtäneet. Sillä tavalla minä aloin opastua ja alan tehdä työtä uudella tavalla.

— Kas, minkälainen meillä nyt on sotaväki! Ennen siellä sai varoa, milloin saa vasten naamaansa päälliköltä, sanoi setä.

— Minäkin olin kokonaista viisi vuotta sotamiehenä ja mitä ne minulle siellä opettivat? Ainut nimi, mikä minulla oli, oli „sika“. Sinua ei näy haukutun, vaan kasvatetun.

Työmiesten joukko-osasto.

Asemalla on hälinää. Väkeä aivan tungokseen. Tänään puoliyön aikaan lähtee juna viemään työmiesten joukko-osastoa Koltshakia vastaan. Kaikista tehtaista oli kokoontunut työläisiä saattamaan tovereitaan, veljiään, isiään, poikiaan. Ylpeydellä ja rakkaudella katseli työläisten sankka parvi uusia puna-armeijalaisiaan.

Väkijoukko ei seiso äänetönnä, lasketaan pilapuheita ja jutellaan vakavia asioita.

— Opitaan, veljet, opitaan... Rintamalle tullaan, kaikkea opitaan.

— Mutta ei perääntymään!

Toisessa ryhmässä taas joku sanoi:

— Jos ikävä tulee, niin kirjoittakaa. Osoitteemme on Siperia, Koltshakin kantapäällä!

Kajahti ensimmäinen soitto. Kaikki liikahtivat, jokainen koetti päästä niin lähelle vaunun ovea kuin suinkin, riiputtiin oven rivoissakin ja käsipuissa. Alkoi jäähyväispuheet.

Ensimmäisenä puhui Kluitskov. Sitten annettiin puhevuoro Helena Kunitsinalle, kankurille. Hän läksi rintamalle 26:n muun naisen joukossa.

Helena aloitti hiljaa, melkein kuin olisi puhunut itselleen:

— Toverit! Sanon teille muutaman sanan hyvästiksi. Me, toverit, muodostamme rintaman ja te selkäpuolen. Mutta molemmat tarvitsemme toinen toisiamme. Kun me tiedämme, että selkäpuolella on kaikki rauhallista, niin hyvä — mikään ei ole meille vaikeaa. Mutta jos niin ei ole, mitä sotaa se on? Me työläiset, emme ole kahta vuotta turhaan kärsineet. Ei, toverit, asian vuoksi se on ollut. Me naisetkin menemme nyt rintamalle. Mekin olemme ymmärtäneet, minkälainen hetki on eletävänä. Pitää siis lähteä... Enempää ei ole sanottavaa. Hyvästi, toverit, pysykää lujina, ja me myöskin...

Vastaukseksi hänelle tuhatlukuinen joukko vannoi, että autetaan kaikin voimin rintamaa...

Sitten vaiettiin. Kuului komennus:

— Osasto, paikoillenne!..

Alkoivat hyvästelyt... Kyyneleitä, nyyhkytystä.

Kolmas soitto. Joukko-osasto oli paikoillaan vaunuissa. Vihellus, ja juna läksi hitaasti liikkeelle...

Luokkataistelu jatkuu, se on vain muuttanut muotojaan. Se on proletariaatin taistelua sen puolesta, etteivät entiset sortajat voisi palata, että pimeän talonpoikaiston hajanainen joukko yhtyisi yhteen liittoon. Luokkataistelu jatkuu ja meidän tehtävämme on alistaa kaikki edut tälle taistelulle.

Lenin

Budjonnyin marssi.

Nyt sankartöistä ratsujoukon punaisen
jo kansantarut tuhatkielin kertoilee.
Jos tähtiö on kirkkahin
tai vainon päivä raskahin,
niin uljaina me urhomielin taisteltiin.
Budjonnyi poikans' verileikkiin vie.
Miss' myrsky soi,
miss' taisto salamoi, miss' salamoi,
siell' sankareina punatähden maan
me väistymättä aina taistellaan!

Budjonnyin kuuluu käsky eestä ryntääväin:
Pää pystyyn vain ja rohkeasti eteenpäin!
On myötä Voroshilov, punaupseer' parahin,
saa eestä neuvostojen veri vuotaakin.
Budjonnyi poikans' verileikkiin vie j.n.e.

Jo korkealla punalippu hulmuua,
se vihollista vastaan meitä innostaa.
Ja taistoinnon hurmassa
kun laavavyöry valtava
me murskasimme Krimin valkovaltiaan.
Budjonnyi poikans' verileikkiin vie.
Miss' myrsky soi,
miss' taisto salamoi, miss' salamoi,
siell' sankareina punatähden maan
me väistymättä aina taistellaan!

Sotilasnurkka.

Koko vuoden oli pitkäaikaisella lomalla oleva Teppo Haurinen miettinyt sotilasnurkan järjestämistä kylässä. Lopulta hän päätti, että Puna-Armeijan vuosipäiväksi se pitää saada kuntoon.

Kaikkien on osattava ampua ja tiedettävä, miten myrkkykaasuilta on suojeltava itseään. Pitää olla valmiina, jos vihollinen hyökkää, puhui hän saman kylän toisille nuorille.

Lähestyi helmikuun 23 päivä. Teppo puuhasi, mietitty asia oli saatava järjestykseen.

Nyt hän tuli jo kaupungista. Oli ollut siellä kiväärejä hake-massa. Alkoi jo päivä kääntyä iltapuoleen. Hän kiirehti Rusko-aan: koetahan joutua, että päästään pian kotiin. Reen pohjalla oli hänellä 5 kivääriä ja patruunalaatikko. Illalla piti kylässä avata sotilasnurkka.

Niin tuli Teppo kotiin. Rusko aivan höyrysi hiestä. Kiväärit vietiin suoraan klubille. Sinne oli kerääntynyt melkein koko kylä. Pöydän takana istui territoriaali-komppanian päällikkö, joka oli saapunut rykmentistä sotilasnurkan avajaisiin, kylä-neuvoston puheenjohtaja, puoluekerhon sihteeri ja Teppo, koko puuhan alkuunpanija.

Kun oli pidetty puheita Puna-Armeijasta, mikä merkitys on sotilasvalmennuksesta nuorisolle ja kuinka meidän on lujitettava maamme puolustuskuntoisuutta, laulettiin „Budjonnyin marssi“ ja „Internatsionaale“.

Sitten pantiin toimeen nimikirjoitus eri piireihin yhtyviä varten ja muodostettiin sitten tarkka-ampujain piiri, sotilas-tiedon piiri, kemiallinen piiri ja sanitaaripiiri.

Teppo otti ohjatakseen ampumapiiriä. Hän olikin ollut rykmentin paras ampuja. Sanitaaripiirin ohjaajaksi otettiin välskäri Ivan Lukin. Siihen piiriin yhtyi paljon naisia.

— Sehän meille on aivan omiaan, sanoivat naiset.

Seuraavana päivänä määräsi hän ampumakilpailut. Hän tiesi että tuollaisen kilpailun avulla saa koko kylän liikkeelle. Paikka pantiin kuntoon ja maalit laitettiin. Paljon oli sivustakatsojia. Kilpailuun ottivat osaa vanhat puna-armeijalaiset, ennakkokutsuntalaiset, nuorisoliittolaiset tytöt ja pojat.

Ensi palkinnon sai Vera Osipova. Se harmitti toisia. Kaikki vakuuttivat, että he tulevat opettelemaan ampumista.

Kysymyksiä: Onko teillä sotilasnurkkaa tai osoaviahiminyhmää? Montako piiriä on toiminnassa ja ketä ovat ohjaajat?

Nainen opi uusia elämäntapoja!



Työläis- ja talonpoikaisnainen, opi lukemaan. Se on Leninin neuvo. Kehota toisiakin naisia opettelemaan ja auta heitä siinä. Huolehdi, että toimii aikuisten lukutaidon koulu. Pane lapsesi kouluun. Se on sinun velvollisuutesi. Älä jätä tyttäresi kotiin ilman koulua, sen vuoksi että he auttavat sinua kotitöissä. Se on rikos. Pidä huolta, että kaikki lapset oppisivat, varsinkin köyhän lapset.

N. K. Krupskaja.

Suuri alote.

Lenin sanoo kirjoituksessaan „Suuri alote“ näin:

„Nainen pysyy edelleen **kotiorjattarena**, huolimatta kaikista vapauttavista laeista, sillä häntä painaa, tukahuttaa, tylsistää ja nöyryyttää **pikkutalous**, joka ajaa hänet keittiöön ja lastenkamariin, muuttaen hänen työntekonsa alkuperäisen tuottamattomaksi, pikkumaiseksi, hermostuttavaksi, tylsistyttäväksi, kuolettavaksi työksi. Todellinen **naisen vapauttaminen**, todellinen kommunismi, alkaa vasta silloin ja siellä, missä ja milloin alkaa joukkotaistelu (jota johtaa valtiovaltaa käsissään pitävä proletariaatti) tätä pikkukotitaloutta vastaan, tai oikeammin **sen uudelleen rakentaminen** suureksi sosialistiseksi taloudeksi.

Kiinnitämmekö me käytännössä riittävästi huomiota tähän kysymykseen, joka teoreettisesti on riidaton jokaiselle kommunistille? Epäilemättä emme! Suhtaudummeko me riittävän huolellisesti jo nyt tällä alalla ilmeneviin kommunismin **ituihin**? Vielä kerran emme! Yhteiskunnalliset ruokalot, seimet, lasten tarhat, kas tässä näiden itujen näytteitä, kas siinä yksinkertaisia, ei mitään loistavia, kaunopuheisia, juhlallisia keinoja, jotka kykenevät **vapauttamaan naisen**, todella kykenevät vähentämään ja hävittämään hänen eriarvoisuutensa miehen rinnalla ja osuudessaan yhteiskunnalliseen tuotantoon ja yhteiskunnalliseen elämään.“

Kysymyksiä: 1. Onko teillä sahalla yhteisruokalaa? Onko tukkikämpällänne yhteiskattilaa? Miksi ei ole? Jos on, niin missä kunnossa on yhteisruokalanne? Miten sitä voitaisiin parantaa?

2. Onko kylässänne lastenkotia? Onko erikseen pienten ja isojen koti? Oletteko siellä käyneet? Onko siellä puhdasta? Onko kasvatusta tyydyttävällä kannalla? Onko ravinto riittävä?

3. Onko kylässänne lasten seimeä ja lasten tarhaa? Miksi ei ole? Montako lasta on seimessä, jos sellainen teillä on? Montako lasta on tarhassa, jos sen olette järjestäneet? Ovatko äidit tyytyväisiä näihin?

Seitsemän lapsen äiti.

Kyllä siinä tarpeekseen raataa saa
kun vaan seitsemän lasta kasvattaa.
Ja kaikki syöttää ja juottaa. —
Mutt' kukaan ei säälinyt Kaisaa.

Hän aamusta varhain, iltaan myöhään
puursi, keitti, pesi ja parsi.
Ei sittenkään hyvää hän mielestään
saanut lapsilleen ja siksi hän kärsi.

Kaisan kuormaa vielä lisäsi se,
että miehen ansiot viina vei,
koti kurjana pysyi ja toivoa ei.
Näin aina vain synkkeni katse.

Ei ihme jos lopulta herpaantui
nais-raukan ruumis ja mieli.
Joka jäsen kuihtui ja koukistui,
tuskin suussa kääntyi kieli.

Tämä elo ei kelpaa, kuulkaahan
te työläisnaiset ja neidot!
Siis käykää kiinni toimintahan,
nyt on valta teillä ja keinot!

Eero H.

Äidit, älkää kieltäkö lapsianne liittymästä pioneereihin!

Kysymyksiä: Onko lapsillanne pioneerijärjestöä? Miten te siihen suhtaannutte? Mitä pioneerijärjestön kokouksissa keskustellaan ja tehdään?

Naisten päivä.

Joka vuosi maaliskuun 8 p:nä kaikkien maiden naiset viettävät kansainvälistä työläisnaisten päivää.

Toisten maiden naiset eivät ole vielä tasa-arvoisia miesten rinnalla. Sen vuoksi niissä maissa naiset kerääntyvät yhteen, vaativat itselleen samoja oikeuksia kuin on miehilläkin, ja järjestävät erilaisia järjestöjä elämänsä parantamiseksi.

Neuvostovalta on antanut naisille samat oikeudet, kuin on miehilläkin. Nainen meillä voi hallita valtakuntaa tai ohjata teollisuutta. Nainen on tasa-arvoinen jäsen taloudessa. Hännellä on omaisuuteen yhtä iso osuus kuin miehelläkin.

Neuvostoliiton naisten tulee kokoontua yhteen maaliskuun 8 p:nä päättämään elämänsä kehittämisestä, osanotosta maamme yhteiskunnalliseen elämään ja lasten kasvatuksesta.

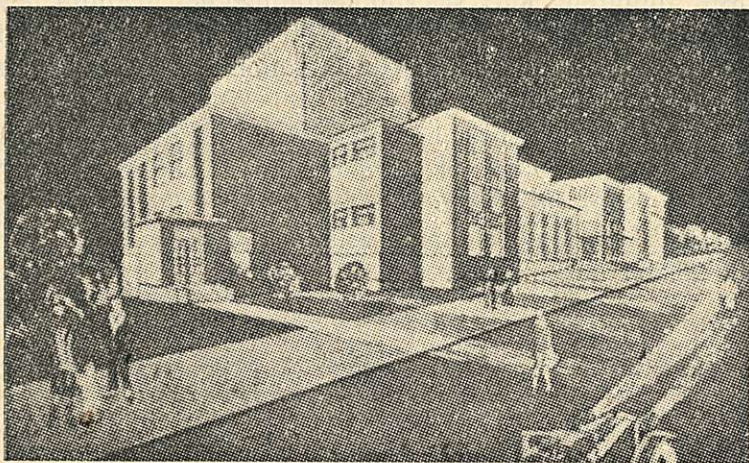
Vapaan naisen tulee ymmärtää nyt käyttää vapauttaan ja suojella sitä, lujittamalla Neuvostomaata. Vapaan naisen on osattava kasvattaa lapsensa valtionsa hyödyllisiksi kansalaisiksi.

Työläisnainen, mene naisten päivänä kirjoittautumaan aikuisten kouluun ja opi lukemaan!

Talonpoikaisnainen, naisten päivänä järjestä lasten seimi, ota osaa talkoihin sen avustamiseksi!

Työläisnainen, naisten päivänä ala toisten kanssa yhdessä järjestää yhteisruokalaa.

Hävittäkäämme paha vihollisemme — tietämättömyys!



Petroskoin tuleva valistustalo.

Klubi.

— Miltä se elämä tuntuisikaan ilman klubia!

— Niin tosiaankin, missä sen hauskemmin aika kuluu kuin täällä, — myönsi Tatjana, kaataen kahvia kuppiin klubin ravintolassa, joka oli avara, siisti ja valoisa.

— Ennen kun ei ollut muuta menopaikkaa iltasin, istui meidänkin ukko usein illat kapakassa ja minä sain kotona sydän kurkussa odotella, millaisena se sieltä tulee. Mutta nyt kun tämä klubi saatiin valmiiksi, ovat kapakkamatkat harvenneet. Heikin aika menee näytelmäpiirissä ja minä olen yhtynyt lauluseuraan, — kertoi Olga hyvillä mielin.

— Totta sinä pakajat! Niin on meilläkin elämä kotona muutunut, että oikein ihmetyttää. Meidänkin Yrjö on näes kirjailijapiirissä ja se kun värkkää runoja ja nyt koettaa panna kasaan näytelmää kesäjuhliksi. — Näin puhui Tatjana puolestaan.

— Niin, sitä Yrjön kappalettahan ne harjoittelevat näytelmäpiirissä. Heikki on siitä kertonut minulle. Sen nimi on „Uusi elämä“. Siinä kuvataan, millaiseksi aika muutaman vuoden perästä muuttuu, kun viisivuotissuunnitelma toteutuu ja me menemme Amerikankin edelle. Näytelmäpiirin johtaja oli kehunut oikein Heikille kappaletta ja sanonut, että se kai painetaan kirjapainossakin.

Eukkojen siinä kahvia hörppiessä, tuli siihen Yrjö ja Heikki. He olivat olleet molemmat „Uuden elämän“ harjoituksissa. Nelisin siinä sitten vielä istuttiin ja muisteltiin, kuinka suurin ponnistuksin tämä klubi oli saatu valmiiksi ja miten se on muutunut kaiken keskukseksi.

„Proletaarinen kulttuuri ei suinkaan ole tuulesta temmattu, ei ole sellaisten ihmisten keksimä, jotka nimittävät itseään spesialisteiksi proletaarisen kulttuurin alalla. Tuo on pelkkää pötyä. Proletaarisen kulttuurin täytyy olla niiden tietovarastojen lainmukaista kehittämistä, minkä ihmiskunta on kehittänyt kapitalistisen yhteiskunnan, kartanoherrain yhteiskunnan, virkamiesyhteiskunnan sorron alla.“ Lenin.

Suojele terveyttäsi, niin vai- voilta säästyt!

Miksi Annuska itki.

Iro synnytti ensimmäisen lapsensa. Alkoι hoitaa Annuskaa. Kuunteli, mitä eukot sanoivat.

Iro keitti Annuskalle puuroa. Maura-muori neuvoi:

— Katso vain, ettet polta lasta, pistä suuhusi ja koeta onko kuumaa.

Iro pisti puuroa suuhunsa, sitten antoi sen Annuskalle.

Istuttiin syömään. Iro söi suolavedessä keitettyjä leivän palasia ja ryyppää kaljaa. Annuskakin kurkottaa kättään lusikkaa kohti

— No, anna sille, — sanoo Maura-muori, anna opetella. terve tyttö tulee.

Iro antoi Annuskalle kaljaa ja suolasta leipää.

Tuli yö. Annuskalla oli vatsa vetelänä, päätäkin kuumotti. Iro hätäntyi ja jo itkikin. Aamulla oli Petrin vietävä lapsukainen sairaalaan

Lääkäri tutki Annuskaa ja kysyi äidiltä, millä hän lasta oli ruokkinut. Iro kertoi.

— Kuinka te voittekaan, — sanoo lääkäri — kuusikuu-kautiselle lapselle antaa kaljaa ja mustaa leipää? Sinä aikana lapsi tarvitsee ennen kaikkea äidin rintaa. Jos äidillä ei riitä maito, on sille annettava lehmän maitoa, mutta ehdottomasti keitetynä; on keitettävä maitoon vetelää mannavelliä. Ja voiko sitten antaa lapselle puuroa omasta suustaan? Äitihän voi olla sairas ja suussa mitä hyvänsä, sillä tavalla siirtyy sairaus lapseenkin.

— Suojelkaa, nuori nainen, lastanne ja katsokaa, ettei kukaan saa sitä suudella, sillä ettehän te tiedä, onko vierasterve vai sairas. Varjelkaa lasta tartunnalta.

Terve lapsi on äidin ilo.

Että lapsi olisi terve, täytyy tietää, millä ja miten sitä on syötettävä. Sitä on osattava hoitaa. Jos lapsi sairastuu pitää se kuljettaa sairaalaan, lääkärin luo.

Lapsen uni.

Älä koskaan pane maata lapsen kanssa samalle vuoteelle.

Sinä voit sen maata kuoliaaksi. Älä keinuta, äläkä hypitä lasta; jos talossa on kätkyt, niin viskaa se nurkkaan ja pane lapsi maata puhtaaseen koriin. Pohjalle pane puhdas matrassi, jonka olet heinillä täyttänyt ja peitä se vahavaatteella ja puhtaalla lakanalla. Kun lapsi nukkuu, älä vuodetta pane umpipeittoon, ettei lapselle tulisi kuuma. Pidä aina huoneessa puhdas ilma; tuuleta sitä. Sitä tehdessäsi peitä lapsi lämpimään ja avaa ovi taikka ikkuna.

Lapsen syöttäminen.

Äiti, ruoki lastasi puolen vuoden ikään ainoastaan rintamaidolla, aina joka kolmen tunnin perästä, 6 kertaa päivässä, mutta älä anna yöllä. Kun se oppii, niin tyytyy siihen: lapsi nukkuu sitten yöllä ja antaa sinun olla rauhassa. Syötä sitä niin kauan kuin se on vailla, mutta jos se työntää suustaan ulos, anna vähemmän. Ennen syöttämistä pese kätesi saippualla ja huuhtelee tutti haalealla keitetyllä vedellä.

Älä anna lapselle purupalaa, puuroa rätissä tai tyhjää tuttipulloa: siitä lapsen suu pilaantuu, tulee ripuli ja lapsi kuolee. Puolen vuoden vanhasta anna sille mannaryynivelliä tai kauravelliä, joka on veteläksi maitoon keitetty. Syönnin väliaikoina älä anna mitään. Itse saat syödä, mitä vain, kunhan et vain juo viinaa etkä olutta.

Lapsen vaatetus.

Älä kääri lasta kapalovyöhön: se ahdistaa rintaa, estää vapaasti hengittämästä ja kasvamasta. Pane lapselle avonainen pienen lapsen paita ja pikku takki ja kääri kapaloon niin, että kädet jäävät vapaiksi.

Älä myös vaateta liian lämpimästi, ettei lapsi hikoile; hiestä iho pilaantuu, ilmaantuu rohtumia. Vaihda vuodevaatteita usein.

Puhtaus ja lapsen kylvettäminen.

Lapsen hoidossa on pääasia puhtaus. Liasta johtuvat kaikki taudit ja tartunnat. Jotta lapsi pysyi puhtaana, pitää sitä kylvettä joka päivä puhtaassa paljussa, jota käytetään ainoastaan tähän tarkoitukseen. Katso, ettei lapsen makuukorissa ole täitä, luti-koita, russakoita eikä kirppuja. Kirput kehittyvät pölyssä. Huoneen permanto on usein pestävä, jotta ilma olisi puhdas.

Lapsi tarvitsee raitista ilmaa. Vie se siis joka päivä ulos, ellei ole kovaa pakkasta tai kovaa tuulta ja sadetta. Kesällä pidä sitä ulkoilmassa ja anna olla sen siellä koko päivät.

Kuinka on suojeltava terveyttä.

Pöly ja lika ovat turmioksi, niitä vastaan on sotaa käytävä. Pölyssä ja liassa elävät syöpäläiset, jotka saavat meille paljon pahaa aikaan. Monet tarttuvat taudit pääsevät levenemään juuri syöpäläisten välityksellä. Tain mukana siirtyy pilkkukuumet, lutikkain ja kirppujen toisinto-lavantauti, rokko, keuhkotauti ja muut sairaudet; kärpäset levittävät punatautia, vatsakatarria ja koleraa. Jotta säilyisimme näiltä taudeilta, ei pidä antaa syöpäläisten lisääntyä, ja paras keino sitä varten on puhtaus.

Permanto pitää lakaista kostealla luudalla, — eikä vain keskipaikalta, vaan nurkkia myöten, ja roskat on poltettava uunissa. Ennen syöntiä on pestävä kädet saippualla. On kylvettävä, pesey-

dyttävä ja alusvaatteet muutettava kerran viikossa. Vaatteita pesessä pitää ne keittää kattilassa. Kun on syöty, tulee pöytä pyyhkiä puhtaaksi ja jätteet viedä pihalle. Astioita ei saa jättää pesemättä, eikä saa heitellä likavesiä pirtin lähelle seinustoille. Kärpäset sikiävät tunkiolla; mitä puhtaampana siis pihamaa on, sitä vähemmän siellä on kärpäsiä. Lutikat pitää poltella lipeällä taikka kuumalla alunaliuoksella (kolmeen lasiin kuumaa vettä yksi lasi alunaa). Lutikan munatkin pitää tappaa. Polttaminen täytyy toimittaa useampaan kertaan: ensi kerralla eivät lutikat häviä.

Pirtissä pitää olla ainakin yksi tuuletusruutu ja sitä on pidettävä auki aamuin illoin. Raitis ilma on ihmiselle välttämätöntä.

On varottava tarttuvia tauteja.

Monet tarttuvat taudit levenevät suun kautta yhteisten ruoka-astiaiden välityksellä.

On hankittava jokaiselle eri syömäastia. Missään tapauksessa ei saa antaa sairaan syödä samasta kupista muiden kanssa tai juoda samasta mukista.

Usein paha tauti (syfilis) leviää suun kautta. Sentähden älä koskaan käytä vierasta, pesemätöntä lusikkaa; älä syö toisen jättämää palasta; äläkä polta toisen alottamaa paperossia.

Älä anna lapsen imeä vierasta rintaa tai vierasta tuttia. Älä suutele sairaita.

Älä anna syödä yhteisestä liemimaljasta sellaisen ihmisen, josta et tiedä, onko hän terve vai ei.

Viina on myrkkyyä.

Juopottelu aiheuttaa ihmiselle tavatonta pahaa, sillä alkoholi on voimakasta myrkkyyä. Tämä vaikuttaa vatsaan, sydämeen, munuaisiin ja ihmisen aivoihin.

Juopot ovat paljon enemmän kuin raittiit alttiina kaikellisille taudeille. Onnettomuustapaukset useimmiten sattuvat huma-

lassa. Suurin osa kaikista tulipaloista maaseudulla aiheutuu juopottelun vuoksi. Jokaisesta 100:sta rikoksesta 75 tehdään juovuksissa.

Vanhempien juopottelu vaikuttaa turmiollisesti myöskin lapsiin. Lapsista, jotka ovat siitetyt päihtyneessä tilassa, on suurin osa rampoja, mielipuolia, idiootteja ja kaatuvatautisia. Juopottelevissa perheissä 100:sta pienokaisesta 44 kuolee ensimmäisellä elämänsä vuodella, raittiissa perheissä taas 100:sta syntyneestä lapsesta ensi vuodeltaan kuolee ainoastaan 9 lasta.

Juopottelu synnyttää sairautta, puutetta, rikoksia. Juopottelu on meidän yksi kauheimmista sisäisistä vihollisistamme. Sitä vastaan on taisteltava kaikilla keinoilla. Naisten tulee erikoisesti käydä tässä taistelussa avuksi. Hehän kaikista enin joutuvat kärsimään miesten, veljien ja poikiensa juopottelusta.

Talonpoikaisnaiset, taistelkaa juopottelua vastaan. Yleisissä kyläkokouksissa ajakaa sellainen päätös läpi, että teidän kylässänne ei saa myydä minkäänlaisia väkijuomia ja että osuuskauppa ei saa väkijuomakauppaa harjoittaa. Toimikaa niin, että nuorisolla olisi kaikenlaista huvitusta, mikä vieroittaa sen pois pahoista tavoista.



Vappu.

Vappu, toukokuun 1 päivä, on koko maailman työläisten yhteinen juhlapäivä.

Niin on ollut jo yli 40 vuotta. Kaikkien maiden työläisten valitsemat edustajat kokoontuivat ja päättivät työnjuhlaansa — yhteisen taistelun juhlan — viettää vappuna.

Tänä päivänä jättävät työläiset kaikissa maissa työnsä tehtaissa. He lähtevät silloin kaduille punaisin lipuin ja laulavat ja soittavat vallankumouksellisia taistelulauluja. Näillä ne osoittavat rikkaille:

— Meillä on voima. Voima on työssä.

Kaikissa maissa, missä vallassa ovat vielä rikkaat, estävät hallitukset poliiseineen työläisiä viettämästä työnjuhlaansa ja toteuttamasta yhteenliittymistä. Rikkaat pelkäävät työläisten yhteenliittynyttä voimaa.

Ainoastaan meillä Neuvostomaassa voidaan juhlia vapaasti ja iloisesti vappua.

Internationale.

Työn orjat sórron yöstä nouskaa!
Maanääriin kuuluu kutsumus!
nyt ryskyin murtuu pakkovalta,
tää on viime ponnistus.
Pohja vanhan järjestyksen horjuu,
orjajoukko taistohon!
Alas lyökää koko vanha maailma,
ja valta teidän silloin on!

∴ Tää on viimeinen taisto;
rintamaamme yhtykää,
niin huomispäivänä kansat
on veljet keskenään! ∴

Ei muuta johtajaa ei luoja,
kuin kansa kaikkivaltias!
Se yhteisönnen säätää, suojaa,
se on turva tarmokas.
Eestä leivän, hengen, kunniamme,
yössä sórron, turmion,
kukin painakaamme palkeitamme,
kun käymme työhön, taistohon!

∴ Tää on viimeinen taisto (kerrataan).

Työmiehet, kyntäjät ja kaikki
työkansan joukko nälkäinen!
Maa meidän on ja olla täytyy,
vaan ei laiskain lurjusten.
Nälkä meill' on aina vieraanamme,
vaan kun korpit haaskoiltaan
me kerran kaikki karkoitamme,
niin päivä pääsee paistamaan.

∴ Tää on viimeinen taisto (kerrataan).

Kuinka kirjoitetaan asiapapereita.

Kontokin kyläneuvostolle

Akonlahden kylän kansalaiselta
Mitrei Ontreinp. Kovalaiselta.

ILMOITUS.

Pyydän antamaan minulle kotipaikkatodistuksen.
Minä olen Akonlahden kylän kansalainen. Syntynyt v:na 1899.
Minun elätettävänäni on vaimo ja kolme lasta: poika 6 vuoden,
poika 4 vuoden ja tytär 2 vuoden vanha.

Kotipaikkatodistusta tarvitsen matkustaakseni työansioille.

Mitrei Kovalainen.

15 p:nä toukokuuta 1930.

Vuokkiniemen kylän maatalous-arttelille.

Tollojoen kansalaiselta Kuisma
Vasselinp. Rempsujeilta.

ILMOITUS.

Pyydän päästä Vuokkiniemen kylän maatalous-arttelin jäseneksi 1 p:stä toukokuuta v:na 1930. Minulla on omaisuutta: talo, 3 hehtaarin ala maata, josta 1½ ha on viljelyksessä, 2 hehtaaria niittymaata, 6-vuotias hevonen ja 2 lehmää. Perhettä on minulla: vaimo, 3 lasta, joista poika 19, tytär 16 ja toinen poika 10 vuoden vanha sekä työkyvyttömät vanhukset.

Hyväksyn puolestani arttelin säännöt ja sitoudun niitä noudattamaan.

Kuisma Vasselinp. Rempsujev.

20 p:nä huhtikuuta 1930.

KUITTI.

Minä allekirjoittanut Maria Jakovleva, Uhtuan piirin Luusalmien kylästä olen antanut tämän kuitin Uhtuan Osuuskaupalle siitä, että olen saanut siltä myymästäni vasikasta täyden maksun 10 ruplaa.

Maria Jakovleva.

14 p:nä toukok. 1930.

KYSELYKAAVA.

Sukunimi
Etunimi
Isännimi
Asuinpaikka
Perhesuhteet
Ammatti
Miksi lapsena ette ole oppinut lukemaan

Kirjoittakaa kyselykaava vihkoon ja vastatkaa kaikkiin siinä oleviin kysymyksiin.

Lehtien tilaaminen.

Tilatkaa omia lehtiänne. Niistä opitte lukemaan. Niiden avulla voitte seurata aikanne tapahtumia ja Neuvostovallan suurta rakennustyötä. Niiden avulla kehitytte Neuvostomaan tietoisiksi kansalaisiksi.

Petroskoissa ilmestyviä lehtiä meillä on: „Punainen Karjala“, „Metsätyöläinen“, kaunokirjallinen „Puna-Kantele“.

Leningraadissa ilmestyvät: „Vapaus“ aikakauslehtiä „Työläis- ja talonpoikaisnainen“ sekä kaunokirjallinen „Soihdu“ ja lasten lehti „Kipinä“.

Tilauksen voitte tehdä lähimmästä postikonttorista.

Te annatte postinhoitajalle rahat, sanotte, minkä julkaisun tai lehden haluatte tilata sekä osoitteenne. Postikonttori pitää huolen kaikesta muusta. Teille annetaan postista kuitti maksamistanne rahoista. Jos joku lehden numeroista ei tule teille aikanaan, niin ilmoittakaa siitä postikonttoriin, joka pitää huolen, että lehden saatte.

Lehden voitte myös tilata lehden asiamiehen välityksellä taikka itsekkin lähettämällä silloin rahat posti-osoituksella. „Punaista Karjalaa“ tilatessanne kirjoittakaa postiosoitukseen osoite näin:

Petroskoi

Pushkinskaja katu 7

„Punaisen Karjalan“ konttoriin.

Postiosoituksen takapuolelle on kirjoitettava tällä tavalla:

Pyydän lähettämään minulle „Punaisen Karjalan“ 6 kuukau-
deksi seuraavalla osoitteella:

У х т у а н postikonttori.

Ухтуан piirin Ухтуан kyläneuvoston Рöhön kylä.
Ivana Jyrinpoika К е м о в.

Ruvetkaa lehdelle kirjeenvaihtajaksi.

Lehden kirjeenvaihtajaksi, joka tuoreeltaan lähettää postitse taikka muuten lehdelle uutisia erilaisista paikkakunnan tapahtumista taikka kuvauksia paikkakuntansa oloista ja elämästä, kelpaa jokainen työmies, työläisnainen, talonpoika ja talonpoikaisnainen.

Lehden toimitus korjailee kirjoitusvirheet, niin että sitä ei tarvitse pelätä. Kirjoituksen tulee olla vain totta ja asiallinen. Kirjoittajan nimeä ei julkaista. Kirjeenvaihtajan tulee panna kirjoituksensa loppuun omakätisesti nimensä ja osoitteensa.

Kirjeenvaihtajan vainoamisesta hänen kirjoituksensa johdosta rangaistaan ankarasti, esiintyköönpä vaino missä muodossa hyvänsä.

Kirjeenvaihtajain luetteloimista varten lähettäkää lehden toimitukselle seuraava kaavake täytettynä:

Täydellinen nimi

Yhteiskunnallinen asema (työmies, toimitsija, talonpoika) .

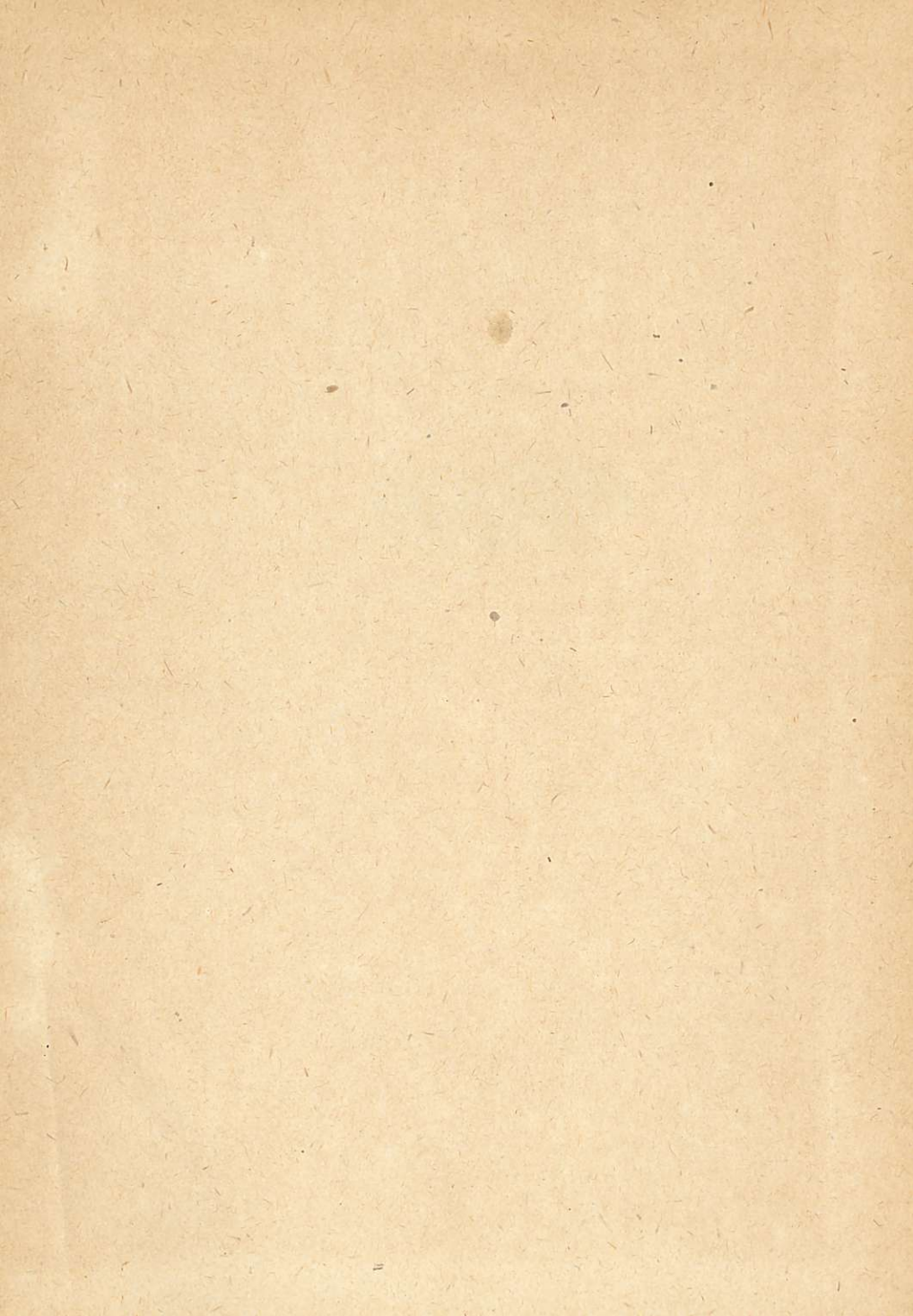
Toimi lkä

Puoluekanta (onko NKP(b):n tai NLKNL:n jäsen)

Onko ennen ollut kirjeenvaihtajana, minkä lehden tai sei-
nälehden

Täydellinen osoite

Laittakaa tämän kaavakkeen mukainen tieto itsestänne leh-
den toimitukselle kirjoituksenne mukana, jonka aiotte lehdessä
julkaista.





Nemo. - Tracy
Haapalairey

HYK KANSALLISKIRJASTOKOELMA



110 000 0503

Hinta - 60 kop.

Kannet - 25 kop.

Kh



ФИНСКОЕ КООПЕРАТИВНОЕ И-ВО „КИРЬЯ“
ЛЕНИНГРАД 1930 ПЕТРОЗАВОДСК